2024/2493

27.9.2024

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2024/2493

ze dne 23. září 2024,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2018/2066, pokud jde o aktualizaci monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES ([1]), a zejména na čl. 14 odst. 1 a čl. 30f odst. 5 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii (EU ETS) byla revidována a pozměněna směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/959 ([2]) s cílem uvést ji do souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ([3]), kterým se stanoví cíl snížení čistých emisí do roku 2030 alespoň o 55 % ve srovnání s rokem 1990.

(2) V návaznosti na změnu směrnice 2003/87/ES směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/958 ([4]) a směrnicí (EU) 2023/959 by prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2066 ([5]) mělo být odpovídajícím způsobem změněno, aby do něj byly začleněny nezbytné definice a podrobná pravidla pro monitorování a vykazování emisí z obnovitelných paliv nebiologického původu a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, včetně náležitého sladění s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ([6]), a pro monitorování a vykazování emisí z přepravy CO_2 jiným způsobem než potrubím za účelem geologického uložení, emisí z letectví včetně monitorování a vykazování dopadů jiných látek z letectví než CO_2 a emisí spadajících do nového systému obchodování s emisemi pro budovy, silniční dopravu a odvětví mimo (dosavadní) systém obchodování s emisemi (ETS).

(3) V rámci nového systému obchodování s emisemi pro budovy, silniční dopravu a další odvětví je nezbytné, aby definice „konečného spotřebitele“ v čl. 3 bodu 69 konkrétněji odkazovala na definici regulovaného subjektu uvedenou v čl. 3 písm. ae) směrnice 2003/87/ES.

([1]) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj.

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/959 ze dne 10. května 2023, kterou se mění směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a rozhodnutí (EU) 2015/1814 o vytvoření a uplatňování rezervy tržní stability pro systém Unie pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů (Úř. věst. L 130, 16.5.2023, s. 134, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/959/oj).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/958 ze dne 10. května 2023, kterou se mění směrnice 2003/87/ES, pokud jde o příspěvek letectví k cíli Unie snížit emise v celém hospodářství a o řádné zavedení celosvětového tržního opatření (Úř. věst. L 130, 16.5.2023, s.115, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/958/oj).

([5]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2066 ze dne 19. prosince 2018 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a o změně nařízení Komise (EU) č. 601/2012 (Úř. věst. L 334, 31.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj).

([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj).

(4) Článek 5 prováděcího nařízení (EU) 2018/2066 by měl být změněn tak, aby zohledňoval, že úplné monitorování a vykazování by mělo zahrnovat všechny emise z procesů a ze spalování stacionárního zařízení, a to ze všech zdrojů emisí a zdrojových toků náležejících k činnostem uvedeným v příloze I směrnice 2003/87/ES i dalším přímo souvisejícím činnostem v souladu s čl. 3 písm. e) uvedené směrnice.

(5) V zájmu zvýšení kvality informací o biomase, obnovitelných palivech nebiologického původu, recyklovaných palivech s obsahem uhlíku a syntetických nízkouhlíkových palivech a pro usnadnění podávání vnitrostátních zpráv podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ([7]) by provozovatelé měli monitorovat a v rámci svých výkazů emisí vykazovat jako informativní položky emise z podílu uhlíku s nenulovým emisním faktorem a z podílu uhlíku s nulovým emisním faktorem v těchto palivech. Za tímto účelem by měly být pro každý odpovídající zdrojový tok stanoveny a vykazovány parametry týkající se biomasy, obnovitelných paliv nebiologického původu a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo syntetických nízkouhlíkových paliv s nenulovým a nulovým emisním faktorem v souladu se standardní metodikou výpočtu podle článku 24 prováděcího nařízení (EU) 2018/2066 a systémem hmotnostní bilance podle článku 25 uvedeného nařízení. Je třeba stanovit konkrétní pravidla pro určení výpočtových faktorů souvisejících se složením týkající se biomasy, obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a syntetických nízkouhlíkových paliv s nulovým a nenulovým emisním faktorem, včetně podílu uhlíku s nulovým a nenulovým emisním faktorem.

(6) Aby nedocházelo k systematickému podhodnocování celkových emisí v systému hmotnostní bilance, pokud je uhlík s nulovým emisním faktorem obsažen ve vstupních i výstupních tocích, je důležité, aby provozovatelé stanovili obsah uhlíku s nulovým emisním faktorem ve výstupních tocích. Je třeba jasně prokázat, že nedošlo k podhodnocení a že celková hmotnost podílů uhlíku s nulovým emisním faktorem ve výstupních materiálech odpovídá celkové hmotnosti podílů uhlíku s nulovým emisním faktorem ve vstupních materiálech.

(7) Směrnice 2003/87/ES, revidovaná směrnicí (EU) 2023/959, stanoví, že emisní faktor biomasy je nulový, pokud biomasa splňuje kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro používání paliv z biomasy stanovená směrnicí (EU) 2018/2001, s přihlédnutím k případným úpravám nezbytným pro použití podle směrnice 2003/87/ES, stanoveným v prováděcích aktech podle článku 14 uvedené směrnice. V zájmu vyjasnění podmínek, za nichž lze emise z biomasy pokládat za nulové, a za účelem sladění s revidovanou směrnicí (EU) 2018/2001 by měl být změněn čl. 38 odst. 5 prováděcího nařízení (EU) 2018/2066. Pokud se příslušná kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů na určitý druh biomasy nevztahují, může být označena za biomasu s nulovým emisním faktorem přímo. V tomto případě by však provozovatelé stále měli prokázat, že kritéria nelze použít. Posouzení důkazů použitelnosti a udržitelnosti je nedílnou součástí ověřování, v jehož rámci ověřovatel kontroluje správné použití metodiky monitorování, včetně pokládání emisí z biomasy za nulové. Pokud jsou kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 použitelná, vyžaduje se pro pokládání emisí za nulové jejich splnění. Biomasa, která v tomto případě kritéria nesplňuje, by měla být považována za fosilní palivo. Pokládání emisí za nulové v rámci systému EU ETS se liší od režimů podpory vymezených v čl. 2 bodě 5 směrnice (EU) 2018/2001.

(8) Článek 31a pozměněné směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ([8]) zřizuje databázi Unie, která umožňuje sledování kapalných a plynných obnovitelných paliv, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a syntetických nízkouhlíkových paliv (dále jen „databáze Unie“). Databáze Unie by měla být plně funkční do 21. listopadu 2024. Pokud se vyžaduje soulad s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovenými pro biomasu v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 směrnice (EU) 2018/2001 a pro kapalná a plynná obnovitelná paliva a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku v článku 29a uvedené směrnice, měl by být předložen důkaz udržitelnosti v souladu s články 30 a 31 uvedené směrnice. V zájmu usnadnění tohoto postupu a snížení administrativní zátěže by členské státy měly mít možnost využít důkazy poskytnuté provozovateli, kteří jsou účastníky systému EU ETS, provozovateli letadel a regulovanými subjekty z databáze Unie týkající se transakcí souvisejících s jakýmkoli

([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

([8]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652 (Úř. věst. L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

množstvím paliva, které bylo nakoupeno a použito během vykazovaného roku a bylo spojeno se zrušením příslušného množství v databázi Unie. V případě následného nesouladu, pokud jde o důkaz udržitelnosti u množství zrušených v databázích, příslušný orgán ověřené emise odpovídajícím způsobem opraví.

(9) Podle článku 33 prováděcího nařízení (EU) 2018/2066 musí být odběr vzorků reprezentativní pro konkrétní dávku a nesmí být zatížen systematickou chybou. Pokud se používá kontinuální odběr vzorků z proudu spalin, měla by být četnost analýz sladěna s tímto postupem a měla by pokrývat celý vykazovaný rok bez přerušení.

(10) Směrnice (EU) 2023/959 rozšířila rozsah činností uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES tak, aby zahrnoval rafinaci veškerých olejů, výrobu veškerého železa, výrobu hliníku a oxidu hlinitého, výrobu vodíku a přepravu CO_2 jiným způsobem než potrubím. Aby byl zajištěn soulad s přílohou I směrnice 2003/87/ES, je třeba aktualizovat přílohy prováděcího nařízení (EU) 2018/2066.

(11) Směrnice 2003/87/ES uznává potenciální úlohu recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a obnovitelných paliv nebiologického původu při snižování emisí skleníkových plynů v odvětvích, která jsou obtížně dekarbonizovatelná. Aby přispívala k dekarbonizaci, musí jejich úspory emisí skleníkových plynů splňovat minimální úroveň úspor emisí skleníkových plynů podle článku 29a směrnice (EU) 2018/2001 a musí být vypočteny v souladu s metodikou stanovenou v aktu přijatém podle uvedeného článku.

(12) K výrobě recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo obnovitelných paliv nebiologického původu, která obsahují uhlík ve svém chemickém složení, například e-kerosinu nebo e-methanolu, jsou zapotřebí suroviny obsahující uhlík. Dokud se stanovení ceny uhlíku nebude vztahovat na všechny fáze životnosti produktu, v němž je zachycený uhlík použit, zejména jde-li o fázi spalování odpadu, povede spoléhání na započtení emisí v okamžiku jejich uvolnění z produktů do ovzduší k podhodnocování emisí. Pokud se obnovitelná paliva nebiologického původu nebo recyklovaná paliva s obsahem uhlíku vyrábějí ze zachyceného CO_2 v rámci činnosti, na niž se vztahuje směrnice 2003/87/ES, měly by být emise započítány do této činnosti. Aby se předešlo dvojímu započtení a nutnosti dvojí platby za tytéž emise, měly by mít emise CO_2 z recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a obnovitelných paliv nebiologického původu, která splňují kritéria stanovená ve směrnici (EU) 2018/2001, emisní faktor nulový.

(13) Syntetická nízkouhlíková paliva musí splňovat kritéria úspor skleníkových plynů stanovená v čl. 2 bodě 13 směrnice (EU) 2024/1788 o společných pravidlech pro vnitřní trh s plynem z obnovitelných zdrojů, se zemním plynem a s vodíkem. K výrobě syntetických nízkouhlíkových paliv jsou zapotřebí suroviny s obsahem uhlíku. S výhradou přezkumu, pokud jde o uhlík s nulovým emisním faktorem spalovaný v zařízeních, která jsou vyňata ze systému EU ETS z důvodu vysokého využití biomasy v souladu s bodem 1 přílohy I, by se s cílem zamezit dvojímu započtení v rámci systému EU ETS v souladu s článkem 5 prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/2066 v případě, že uhlík obsažený v palivech pochází ze systému EU ETS, a byl tedy již započítán – včetně případů, kdy je jeho emisní faktor nulový –, měly emise ze syntetického nízkouhlíkového paliva pokládat za nulové. K emisím vznikajícím ze syntetických nízkouhlíkových paliv obsahujících jiný uhlík by se mělo přistupovat stejně jako k rovnocenným emisím z fosilních paliv. Je třeba stanovit pravidla pro určení podílu syntetických nízkouhlíkových paliv s nulovým emisním faktorem.

(14) U recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo obnovitelných paliv nebiologického původu, která nesplňují požadavky na úspory emisí skleníkových plynů stanovené v článku 29a směrnice (EU) 2018/2001, se má za to, že nevedou k dostatečné úspoře emisí skleníkových plynů ve srovnání s fosilními palivy. K emisím vznikajícím při spalování těchto recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo obnovitelných paliv nebiologického původu by se proto mělo přistupovat stejně jako k rovnocenným emisím z fosilních paliv. Vzhledem k tomu, že fosilní paliva mohou být s recyklovanými palivy s obsahem uhlíku nebo obnovitelnými palivy nebiologického původu směšována, je třeba stanovit pravidla pro určení podílu recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo obnovitelných paliv nebiologického původu, jejichž emisní faktor je nulový.

(15) Prováděcí nařízení (EU) 2018/2066 by mělo stanovit metodiku monitorování, která by se měla používat pro emise z obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a syntetických nízkouhlíkových paliv s nulovým emisním faktorem. Měla by být zahrnuta ustanovení týkající se odpočtu celkových emisí z obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a syntetických nízkouhlíkových paliv s nulovým emisním faktorem v případech, kdy provozovatel používá pro stanovení celkových emisí CO_2 metodiku založenou na měření. Při navrhování režimů podpory pro obnovitelná nebo nízkouhlíková paliva si členské státy ponechávají právo upřesnit způsob, jak stimulovat využití různých obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo syntetických nízkouhlíkových paliv. .

(16) Při použití metodiky založené na měření pro paliva a materiály obsahující biomasu by se kromě toho měly doplnit podmínky, za nichž je podíl biomasy roven podílu biomasy s nulovým emisním faktorem. Mělo by být rovněž vysvětleno, kdy tyto podmínky splněny nejsou, a v těchto případech by provozovatel měl postupovat podle ustanovení používaných v souvislosti s metodou založenou na výpočtu.

(17) Pokud navržená metodika daného zařízení zahrnuje kontinuální odběr vzorků z proudu spalin a zároveň stacionární zařízení odebírá zemní plyn ze sítě, mělo by se v zájmu zamezení dvojímu započtení laboratorní analýzou stanovit množství CO_2 pocházejícího z bioplynu a toto množství by se mělo příslušným způsobem odečíst od celkového množství CO_2 s nulovým emisním faktorem, jež bylo předtím stanoveno metodou založenou na výpočtu.

(18) Směrnice 2003/87/ES neuznává záporné emise skleníkových plynů. Aby se provozovatel vyhnul vytváření záporných emisí, neměl by od svých emisí odečítat žádný CO_2 pocházející z paliv s nulovým emisním faktorem. V případě zachycování emisí ze směsi zdrojů s nulovým a nenulovým emisním faktorem by se v zájmu přehlednosti a jednoduchosti mělo množství CO_2 pocházející ze zdrojů s nenulovým emisním faktorem, které lze od emisí daného provozovatele odečíst, stanovit na základě vzájemného poměru emisí považovaných za nulové a emisí nepovažovaných za nulové.

(19) Činnosti „přeprava skleníkových plynů za účelem geologického uložení“ a „geologické ukládání skleníkových plynů“, uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES, zahrnují veškerý CO_2 přepravovaný a ukládaný v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES, a to bez ohledu na zeměpisný a fyzický původ tohoto CO_2. Aby se předešlo nedostatkům v rámci pro monitorování a vykazování a aby provozovatelé infrastruktury pro přepravu CO_2 nebo úložišť CO_2 byli motivováni k minimalizaci úniků, je třeba vyjasnit, že tito provozovatelé by měli monitorovat a vykazovat všechny emise z veškerého CO_2 určeného ke geologickému uložení, jímž disponují, včetně emisí pocházejících z činností nespadajících do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES.

(20) Vzhledem k tomu, že se předpokládá, že CO_2 určený ke geologickému uložení bude přepravován různými způsoby, rozšířila směrnice (EU) 2023/959 rozsah činnosti „přeprava skleníkových plynů za účelem geologického uložení“ v příloze I směrnice 2003/87/ES na všechny druhy přepravy. Je tedy nutné revidovat ustanovení o monitorování a vykazování, jež se týkají činnosti v oblasti přepravy CO_2, aby byla zajištěna jejich použitelnost na infrastrukturu pro přepravu CO_2 bez ohledu na využívaný druh přepravy. Pokud se na určitý druh přepravy vztahuje i jiná činnost podle směrnice 2003/87/ES, měly by být emise, na které se tato jiná činnost podle uvedené směrnice vztahuje, z rozsahu činnosti v oblasti přepravy CO_2 vyloučeny, aby se předešlo jejich dvojímu započtení.

(21) CO_2 může být za účelem geologického uložení přepravován na velké vzdálenosti. Z tohoto důvodu se CO_2 může po delší dobu nacházet v přepravě. V těchto případech je vhodné poskytnout provozovateli infrastruktury pro přepravu CO_2 možnost odečíst si od emisí, které mají v daném roce být vykázány, veškeré množství CO_2, které je k 31. prosinci daného roku stále ještě v přepravě, za předpokladu, že zásilka CO_2 dosáhne svého místa určení a je přemístěna do úložiště nebo do jiného zařízení systému EU ETS nejpozději do 31. ledna následujícího roku.

(22) Revidovaná směrnice 2003/87/ES změnila definici emisí tak, aby zahrnovala i skleníkové plyny, které nejsou přímo vypouštěny do ovzduší. Ty by proto měly být rovněž považovány za emise v rámci systému EU ETS, pokud nejsou uskladněny v úložišti v souladu se směrnicí 2009/31/ES nebo trvale chemicky vázány v produktu takovým způsobem, že se při běžném použití nedostávají do ovzduší a nedostanou se do ovzduší ani při žádné běžné činnosti, k níž dojde po skončení životnosti produktu. V důsledku toho je třeba odpovídajícím způsobem aktualizovat přílohy prováděcího nařízení (EU) 2018/2066, aby zohledňovaly skleníkové plyny vypouštěné jinými způsoby než přímo do ovzduší a zároveň předcházely dvojímu započtení emisí v případech, kdy jsou skleníkové plyny, které nejsou vypouštěny přímo do ovzduší, znovu použity v rámci téhož zařízení nebo v jiném zařízení zahrnutém do systému EU ETS. Aby nebyl zbytečně narušen provoz zařízení, jichž se tyto změny dotýkají, měly by být použitelné až od 1. ledna 2025, aby zařízení měla dostatek času na nezbytné úpravy.

(23) Při určování oxidačního nebo konverzního faktoru zdrojového toku by se oxid uhelnatý (CO) emitovaný do ovzduší měl považovat za molární ekvivalent množství CO_2. CO, který se přemísťuje jiným způsobem v rámci produktu nebo jako surovina, se za emisi spadající do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES nepovažuje.

(24) Podle čl. 12 odst. 3b směrnice 2003/87/ES nemusí být vyřazovány povolenky v případě skleníkových plynů, které se považují za zachycené a využité takovým způsobem, že se staly trvale chemicky vázanými v produktu a nemohou při běžném použití, včetně veškeré běžné činnosti, k níž dochází po skončení životnosti produktu, uniknout do ovzduší. Je třeba zahrnout obecné ustanovení, podle něhož provozovatelé stanoví a odečtou od svých emisí množství CO_2, které se považuje za trvale chemicky vázané v produktu uvedeném v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle čl. 12 odst. 3b směrnice 2003/87/ES, jímž se nahradí ustanovení, podle něhož bylo možné odečítat CO_2, který se považuje za chemicky vázaný ve vysráženém uhličitanu vápenatém.

(25) S ohledem na čl. 14 odst. 5 směrnice 2003/87/ES představuje rámec pro monitorování, vykazování a ověřování dopadů jiných látek než CO_2 samostatnou úlohu nezávislou na stanovení ceny uhlíku. Výzkumné a inovační činnosti EU v oblasti dopadů jiných látek z letectví než CO_2 a jejich technologických řešení probíhají již od roku 1994 a měly by pokračovat i nadále. Vzhledem k nejistotám spojeným s dopady jiných látek než CO_2 je velice důležité zahájit jejich monitorování, vykazování a ověřování s cílem zajistit vědecké ověření těchto dopadů.

(26) Od 1. ledna 2025 by provozovatelé letadel měli monitorovat dopady jiných látek z letectví než CO_2 z činností prováděných letouny vybavenými proudovými motory, což umožní výpočet ekvivalentu CO_2 (CO_2(e)) na let. Zprávu o těchto dopadech jiných látek z letectví než CO_2 by měli podávat jednou ročně. V zájmu snazšího zahájení monitorování, vykazování a ověřování dopadů jiných látek než CO_2 se v letech 2025 a 2026 toto vykazování, přestože již může zahrnovat všechny trasy, bude vyžadovat pouze u tras zahrnujících dvě letiště nacházející se v Evropském hospodářském prostoru (EHP) a u tras z letiště nacházejícího se v EHP s odletem do Švýcarska nebo do Spojeného království. Za roky 2025 a 2026 je možné vykázat dopady jiných látek z letectví než CO_2 i z jiných letů.

(27) Aby se minimalizovala administrativní zátěž, měli by provozovatelé letadel předložit jediný plán monitorování pro emise CO_2 a dopady jiných látek než CO_2.

(28) Pro lepší porozumění těmto dopadům na klima by se výpočet CO_2(e) na let měl provádět pomocí metriky potenciálu globálního oteplování (GWP) ve třech časových horizontech GWP_{20}, GWP_{50} a GWP_{100} a pro zpřesnění metriky GWP by se měla používat účinnost definovaná v prováděcím nařízení (EU) 2018/2066 a systém Komise pro sledování dopadů jiných látek z letectví než CO_2 (NEATS).

(29) Pro výpočet CO_2(e) u dopadů jiných látek než CO_2 by provozovatelé letadel měli použít postup výpočtu CO_2(e). Tento postup zahrnuje moduly pro odhadování spalování paliva a různých emisí (NOx, CO, HC) a modely pro výpočet CO_2(e) s využitím vstupních údajů a standardních hodnot popsaných v příloze IIIa a příloze IIIb prováděcího nařízení (EU) 2018/2066, pokud se vyskytnou nedostatky v údajích.

(30) Aby se předešlo motivaci k podhodnocování vykazovaných údajů, mohou být použity konzervativní standardní hodnoty. Pokud nejsou k dispozici údaje získávané provozovatelem letadel, je třeba dále pracovat na tom, aby bylo umožněno vykazování naměřených hodnot vycházejících z nejlepších dostupných informací. Využitím standardních hodnot se přesnost údajů snižuje.

(31) Jelikož se uznává, že je důležité poskytnout vhodné nástroje pro snížení administrativní náročnosti monitorování, vykazování a ověřování dopadů jiných látek z letectví než CO_2, mohou provozovatelé letadel využít nástroj informačních technologií NEATS (systém pro sledování dopadů jiných látek z letectví než CO_2), který poskytuje Komise. Mohou se také rozhodnout, že budou používat vlastní nástroje informačních technologií (IT) nebo nástroje IT třetích stran, pokud jsou tyto nástroje v souladu s ustanoveními prováděcího nařízení (EU) 2018/2066, zejména článku 56a, a pokud je Komise schválí.

(32) Provozovatelé letadel by měli monitorované údaje, včetně podrobných letových údajů a informací o letadle, shromažďovat bezpečným způsobem a měli by je uchovávat. Za tímto účelem mohou využívat nástroj IT poskytovaný Komisí a/nebo zdroje třetích stran, přičemž musí zajistit dodržení pravidel důvěrnosti a přístupnost pro účely ověření.

(33) V situaci, kdy provozovatelé letadel žádné údaje nedodají, by systém NEATS měl být schopen vypočítat CO_2(e) automaticky na základě údajů získaných z externích zdrojů a standardních hodnot popsaných v příloze IIIa a příloze IIIb prováděcího nařízení (EU) 2018/2066.

(34) V případě nedostupnosti IT nástrojů by provozovatelé letadel měli v rámci prozatímního opatření monitorovat základní letové informace a informace o vlastnostech letadla.

(35) V případě nedostupnosti společného referenčního modelu numerické předpovědi počasí (NWP) by provozovatelé letadel měli v rámci prozatímního opatření použít pro výpočet CO_2(e) u dopadů jiných látek z letectví než CO_2 zjednodušený postup založený na poloze.

(36) Aby se minimalizovala administrativní zátěž, mohou se malí producenti emisí rozhodnout, že pro výpočet CO_2(e) u dopadů jiných látek z letectví než CO_2 použijí zjednodušený postup založený na poloze.

(37) Na základě zpětné vazby k provádění systému EU ETS je nezbytné dále usnadnit identifikaci provozovatele letadel podle čl. 3 písm. o) směrnice 2003/87/ES a zahrnout do tohoto postupu další krok.

(38) Za účelem sladění ustanovení čl. 28a odst. 4 směrnice 2003/87/ES a tohoto nařízení, pokud jde o definici malých producentů emisí, by toto nařízení mělo být aktualizováno tak, aby provozovatelé splňující kritéria vymezená v čl. 28a odst. 4 uvedené směrnice mohli používat nástroje pro odhad spotřeby paliva zavedené Evropskou organizací pro bezpečnost letového provozu (Eurocontrol).

(39) Požadavky týkající se vykazování hrají klíčovou úlohu při zajišťování řádného monitorování emisí a prosazování právních předpisů. V zájmu jejich zjednodušení by pro provozovatele letadel měla být stanovena vhodná pravidla vykazování týkající se použití různých druhů alternativních leteckých paliv, včetně biopaliv, obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a dalších paliv způsobilých v rámci podpůrného systému EU ETS, zřízeného podle čl. 3c odst. 6 směrnice 2003/87/ES.

(40) Pro zahrnutí provozovatelů letadel do systému EU ETS nebo do programu Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) pro kompenzaci a snižování emisí oxidu uhličitého v mezinárodním civilním letectví (CORSIA) se používají prahové hodnoty emisí. Provozovatelé letadel mohou být považováni za malé producenty emisí nebo jim může být umožněno používání zjednodušených nástrojů. V souladu s účelem systému EU ETS a zásadami, jež jsou zahrnuty i v programu CORSIA organizace ICAO, by výpočet těchto prahových hodnot emisí neměl zohledňovat případné použití paliv s nulovým emisním faktorem. Je proto vhodné stanovit předběžný emisní faktor pro účely výpočtu těchto prahových hodnot.

(41) V souladu se směrnicí (EU) 2023/959 bude vyřazování povolenek v rámci nového systému obchodování s emisemi pro budovy, silniční dopravu a další odvětví zahájeno až v roce 2028 pro roční emise za rok 2027. Monitorování a vykazování emisí v rámci tohoto nového systému obchodování s emisemi však bude zahájeno od 1. ledna 2025. Pro tento systém obchodování s emisemi pro budovy, silniční dopravu a další odvětví by měla být s dostatečným předstihem stanovena jasná pravidla monitorování a vykazování, která by usnadnila řádné provádění v členských státech. Za účelem snížení administrativní zátěže, zajištění souladu mezi metodikami monitorování a využití zkušeností získaných ze stávajícího systému obchodování s emisemi pro stacionární zařízení a letectví je vhodné stanovit pro nový systém příslušná pravidla.

(42) Aby byla zajištěna vysoká úroveň přesnosti monitorování a minimalizována administrativní zátěž pro regulované subjekty a příslušné orgány, měl by se po kategorizaci regulovaného subjektu a palivových toků použít relevantní podíl. To by mělo umožnit přesnější monitorování a zamezit zbytečným změnám plánů monitorování, čímž se sníží administrativní zátěž pro regulované subjekty i příslušné orgány.

(43) V zájmu omezení administrativní zátěže je vhodné stanovit zvláštní pravidla pro regulované subjekty s nízkými emisemi a poskytnout příslušným orgánům flexibilitu při kategorizaci regulovaných subjektů.

(44) Pro snazší provádění nových opatření je vhodné stanovit pro použití relevantního podílu po kategorizaci časově omezenou výjimku do roku 2027. Je vhodné, aby příslušné orgány mohly regulovaný subjekt považovat za regulovaný subjekt s nízkými emisemi nebo aby mu umožnily klasifikaci sebe sama a jednotlivých palivových toků na základě emisí po uplatnění relevantního podílu, s vyloučením CO_2 pocházejícího z paliv s nulovým emisním faktorem, pokud lze příslušnému orgánu uspokojivě prokázat, že relevantní podíl použitý pro klasifikaci zůstane směrodatný i v budoucích letech.

(45) V zájmu snazšího ověřování je vhodné, aby provozovatelé stacionárních zařízení, provozovatelé letadel, rejdařské společnosti a regulované subjekty předkládali informace o palivech použitých pro činnosti uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES spolu s ročním výkazem emisí. Neměla by být vyžadována žádná samostatná zpráva o množství nakoupených a použitých paliv. Prováděcí nařízení (EU) 2018/2066 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(46) Aby bylo regulovaným subjektům usnadněno řádné a soudržné předkládání plánu monitorování příslušným orgánům, a s ohledem na ustanovení, která již byla přijata v prováděcím nařízení Komise (EU) 2023/2122 ([9]), kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2018/2066, by se všechna ustanovení obsažená v tomto nařízení, která se týkají nového obchodování s emisemi pro budovy, silniční dopravu a další odvětví, měla použít ode dne 1. července 2024.

(47) Podle směrnice 2003/87/ES se emise z obnovitelných paliv nebiologického původu používaných provozovateli letadel již před vstupem této revize prováděcího nařízení (EU) 2018/2066 pokládají za nulové. Za účelem zajištění jednotnosti, jasnosti a rovných podmínek by se proto pravidla pro monitorování a vykazování emisí z obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a syntetických nízkouhlíkových paliv s nulovým emisním faktorem měla použít ode dne 1. ledna 2024.

(48) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro změnu klimatu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Prováděcí nařízení (EU) 2018/2066 se mění takto:

1) Články 1 a 2 se nahrazují tímto:

„*Článek 1*

Toto nařízení stanovuje pravidla týkající se:

i) od 1. ledna 2021 a v následujících obchodovacích obdobích monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a údajů o činnosti podle směrnice 2003/87/ES v obchodovacím období systému Unie pro obchodování s emisemi;

ii) od 1. ledna 2025 monitorování a vykazování dopadů jiných látek z letectví než CO_2 podle článku 14 směrnice 2003/87/ES.

Článek 2

Toto nařízení se vztahuje na monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů specifikovaných v souvislosti s činnostmi uvedenými v příloze I a III směrnice 2003/87/ES, s údaji o činnosti ze stacionárních zařízení, s činnostmi v oblasti letectví, včetně dopadů jiných látek z letectví než CO_2, a s množstvími propuštěného paliva z činností uvedených v příloze III uvedené směrnice.

([9]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/2122 ze dne 17. října 2023, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2018/2066, pokud jde o aktualizaci monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L, 2023/2122, 18.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2122/oj).

Vztahuje se:

i) od 1. ledna 2021 na emise, údaje o činnosti a množství propuštěného paliva vzniklé od tohoto data;

ii) od 1. ledna 2025 na dopady jiných látek z letectví než CO_2.

Monitorování a vykazování dopadů jiných látek z letectví než CO_2 od roku 2025 se vztahuje na veškeré dopady činností v oblasti letectví uvedených v příloze I směrnice a zahrnujících letiště nacházející se v Evropském hospodářském prostoru (EHP), které jsou způsobeny emisemi jiných látek než CO_2. Pokud však jde o monitorování a vykazování dopadů jiných látek z letectví než CO_2, k nimž dojde v letech 2025 a 2026, je vykazování vyžadováno pouze u tras zahrnujících dvě letiště nacházející se v EHP a u tras z letiště nacházejícího se v EHP s odletem do Švýcarska nebo do Spojeného království. Za roky 2025 a 2026 mohou být dopady jiných látek z letectví než CO_2 způsobené jinými lety vykázány na dobrovolném základě.“

2) Článek 3 se mění takto:

a) v bodě 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) v případě metodiky hmotnostní bilance podle článku 25 tohoto nařízení jedna z následujících možností:

i) konkrétní druh paliva, surovina nebo produkt, které obsahují uhlík;

ii) CO_2 přemísťovaný v souladu s článkem 49 tohoto nařízení;“

b) bod 7 se nahrazuje tímto:

„7) „výpočtovými faktory“ výhřevnost, emisní faktor, předběžný emisní faktor, oxidační faktor, konverzní faktor, obsah uhlíku, fosilní část, podíl biomasy, podíl biomasy s nulovým emisním faktorem, podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku, podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem, podíl syntetického nízkouhlíkového paliva, podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem, podíl s nulovým emisním faktorem nebo jednotkový konverzní faktor;“

c) bod 15 se nahrazuje tímto:

„15) „konverzním faktorem“ zlomkem vyjádřený poměr uhlíku emitovaného jako CO_2 k celkovému uhlíku obsaženému ve zdrojovém toku před zahájením procesu, při němž dochází k emisím, přičemž je oxid uhelnatý (CO) emitovaný do ovzduší považován za molární ekvivalent množství CO_2. V případě emisí CO_2 považovaných za trvale chemicky vázané v produktu se konverzním faktorem rozumí poměr CO_2 vázaného jako uhlík v produktu během určitého procesu k celkovému množství CO_2 obsaženého jako uhlík v produktu opouštějícím tentýž proces;“

d) vkládají se nové body 23b až 23h, které znějí:

„23b) „alternativními leteckými palivy“ čistá letecká paliva obsahující uhlík, která nepocházejí z čistých fosilních paliv uvedených v tabulce 1 přílohy III tohoto nařízení;

23c) „pokládáním emisí za nulové“ mechanismus, kterým se snižuje emisní faktor paliva nebo materiálu za účelem potvrzení:

a) v případě biomasy jejího souladu s kritérii udržitelnosti nebo úspor skleníkových plynů stanovenými v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 směrnice (EU) 2018/2001, jak je uvedeno v čl. 38 odst. 5 tohoto nařízení;

b) v případě obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku jejich souladu s kritérii úspor skleníkových plynů v souladu s článkem 29a směrnice (EU) 2018/2001, jak je uvedeno v čl. 39a odst. 3 tohoto nařízení;

c) v případě syntetických nízkouhlíkových paliv jejich souladu s kritérii úspor skleníkových plynů stanovenými v čl. 2 bodě 13 směrnice (EU) 2024/1788 o společných pravidlech pro vnitřní trh s plynem z obnovitelných zdrojů, se zemním plynem a s vodíkem a předchozího vyřazení povolenek podle směrnice 2003/87/ES za zachycený uhlík potřebný k výrobě syntetických nízkouhlíkových paliv, jak je uvedeno v čl. 39a odst. 4 tohoto nařízení, pokud tento zachycený uhlík není uhlíkem s nulovým emisním faktorem podle definice v čl. 3 bodě 38f;

23d) „palivy s nulovým emisním faktorem“ biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, syntetická nízkouhlíková paliva, obnovitelná paliva nebiologického původu nebo recyklovaná paliva s obsahem uhlíku nebo podíly směsných paliv či materiálů, které splňují kritéria uvedená v čl. 38 odst. 5, popřípadě v čl. 39a odst. 3 nebo 4 tohoto nařízení;

23e) „recyklovanými palivy s obsahem uhlíku“ recyklovaná paliva s obsahem uhlíku ve smyslu čl. 2 bodu 35 směrnice (EU) 2018/2001;

23f) „obnovitelnými palivy nebiologického původu“ obnovitelná paliva nebiologického původu ve smyslu čl. 2 bodu 36 směrnice (EU) 2018/2001;

23g) „čistým palivem“ palivo v čisté formě, které obsahuje pouze jednu z těchto částí:

i) fosilní část;

ii) podíl biomasy s nenulovým emisním faktorem;

iii) podíl biomasy s nulovým emisním faktorem;

iv) podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nenulovým emisním faktorem;

v) podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem;

vi) podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nenulovým emisním faktorem;

vii) podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem;

viii) podíl paliv obsahujících uhlík, která nepocházejí z fosilních paliv uvedených v tabulce 1 přílohy III tohoto nařízení ani z biomasy, obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo syntetických nízkouhlíkových paliv;

23h) „syntetickými nízkouhlíkovými palivy“ plynná a kapalná paliva, jejichž energetický obsah je získán z nízkouhlíkového vodíku podle definice v čl. 2 bodě 13 směrnice (EU) 2024/1788, která splňují prahovou hodnotu snížení emisí skleníkových plynů ve výši 70 % ve srovnání s hodnotou referenčního fosilního paliva pro obnovitelná paliva nebiologického původu stanovenou v metodice přijaté podle čl. 29a odst. 3 směrnice (EU) 2018/2001 a jsou certifikována v souladu s článkem 9 směrnice (EU) 2024/1788;“

e) body 34 a 34a se nahrazují tímto:

„34) „směsným palivem“ palivo, které obsahuje alespoň dvě z těchto látek:

i) uhlík pocházející z biomasy;

ii) uhlík pocházející z obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku;

iii) uhlík pocházející ze syntetických nízkouhlíkových paliv;

iv) jiný fosilní uhlík;

nebo které obsahuje jak uhlík s nulovým emisním faktorem, tak jiný uhlík;

34a) „směsným leteckým palivem“ palivo, které obsahuje nejméně dvě různá čistá paliva;“

f) body 36 a 38 se nahrazují tímto:

„36) „předběžným emisním faktorem“ předpokládaný celkový emisní faktor paliva nebo materiálu založený na celkovém obsahu uhlíku před jeho vynásobením fosilní částí tak, aby vznikl emisní faktor;

38) „podílem biomasy“ poměr uhlíku pocházejícího z biomasy k celkovému obsahu uhlíku v palivu nebo materiálu, vyjádřený zlomkem, bez ohledu na to, zda biomasa splňuje kritéria podle čl. 38 odst. 5 tohoto nařízení;“

g) bod 38a se zrušuje;

h) vkládají se nové body 38b až 38h, které znějí:

„38b) „podílem biomasy s nulovým emisním faktorem“ poměr uhlíku pocházejícího z biomasy, která splňuje kritéria uvedená v čl. 38 odst. 5 tohoto nařízení, k celkovému obsahu uhlíku v palivu nebo materiálu, vyjádřený zlomkem;

38c) „podílem obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku“ poměr uhlíku pocházejícího z obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku k celkovému obsahu uhlíku v palivu, vyjádřený zlomkem, bez ohledu na to, zda obnovitelné palivo nebiologického původu nebo recyklované palivo s obsahem uhlíku splňuje kritéria uvedená v čl. 39a odst. 3 tohoto nařízení;

38d) „podílem obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem“ poměr uhlíku pocházejícího z obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku, které splňuje kritéria uvedená v čl. 39a odst. 3 tohoto nařízení, k celkovému obsahu uhlíku v palivu, vyjádřený zlomkem;

38e) „podílem uhlíku s nulovým emisním faktorem“:

i) v případě paliva součet jeho podílu biomasy s nulovým emisním faktorem, podílu syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem a podílu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem, aniž by byl jakýkoli uhlík započten dvakrát;

ii) v případě materiálu jeho podíl biomasy s nulovým emisním faktorem;

38f) „uhlíkem s nulovým emisním faktorem“ uhlík obsažený v palivu nebo materiálu, který patří do podílu uhlíku s nulovým emisním faktorem v tomto palivu nebo materiálu;

38g) „podílem syntetického nízkouhlíkového paliva“ poměr uhlíku pocházejícího ze syntetického nízkouhlíkového paliva k celkovému obsahu uhlíku v palivu, vyjádřený zlomkem, bez ohledu na to, zda syntetické nízkouhlíkové palivo splňuje kritéria uvedená v čl. 39a odst. 4 tohoto nařízení;

38h) „podílem syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem“ poměr uhlíku pocházejícího ze syntetického nízkouhlíkového paliva, které splňuje kritéria uvedená v čl. 39a odst. 4 tohoto nařízení, k celkovému obsahu uhlíku v palivu;“

i) bod 42 se nahrazuje tímto:

„42) „fosilním uhlíkem“ anorganický a organický uhlík, který není uhlíkem s nulovým emisním faktorem;“

j) bod 55 se nahrazuje tímto:

„55) „přepravou CO_2“ přeprava CO_2 za účelem geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES;“

k) bod 63 se nahrazuje tímto:

„63) „infrastrukturou pro přepravu CO_2“ infrastruktura vymezená v čl. 3 bodě 29 nařízení (EU) 2024/1735;“

l) vkládá se nový bod 63b, který zní:

„63b) „CO_2 v přepravě“ jakékoli množství přemísťovaného CO_2 v infrastruktuře pro přepravu CO_2, které nebylo přemístěno do jiného zařízení nebo infrastruktury pro přepravu CO_2 ve stejném vykazovaném období, kdy bylo přijato;“

m) bod 69 se nahrazuje tímto:

„69) „konečným spotřebitelem“ se pro účely použití definice regulovaného subjektu podle čl. 3 písm. ae) směrnice 2003/87/ES v tomto nařízení rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která je spotřebitelem paliva a jejíž roční spotřeba paliva nepřesahuje 1 tunu CO_2;“

n) doplňují se nové body 71 až 80, které znějí:

„71) „dopady jiných látek z letectví než CO_2“ dopady jiných látek z letectví než CO_2, jak jsou definovány v čl. 3 písm. v) směrnice 2003/87/ES;

72) „CO_2(e) na let“ dopady jiných látek z letectví než CO_2, které ohřívají atmosféru, vyjádřené jako ekvivalentní množství emisí CO_2 z daného letu;

73) „radiačním účinkem“ vynucená změna energetické bilance Země, měřená ve wattech na metr čtvereční (W/m^2);

74) „účinností“ změna globální průměrné teploty na jednotku radiačního účinku vyvolaného klimatickým činitelem ve srovnání s odezvou vyvolanou standardním radiačním účinkem CO_2 vycházejícím ze stejného počátečního stavu klimatu;

75) „výpočetním modelem CO_2(e)“ model používaný k výpočtu celkového klimatického dopadu jiných látek z letectví než CO_2 v souladu s přílohou IIIa oddílem 4 tohoto nařízení;

76) „postupem založeným na počasí“ metoda C podle přílohy IIIa oddílu 4 tohoto nařízení, která využívá především rozšířené meteorologické údaje, jakož i letové informace, dráhu letu, vlastnosti letadla a vlastnosti paliva;

77) „zjednodušeným postupem založeným na poloze“ metoda D podle přílohy IIIa oddílu 4 tohoto nařízení, která využívá především údaje o poloze letadla za letu, jako jsou letové informace a dráha letu, ale také základní meteorologické údaje a vlastnosti letadla;

78) „systémem pro sledování dopadů jiných látek z letectví než CO_2 (NEATS)“ nástroj informačních technologií (IT), který Komise poskytuje provozovatelům letadel, akreditovaným ověřovatelům a příslušným orgánům za účelem usnadnění a pokud možno co největší automatizace monitorování, vykazování a ověřování dopadů jiných látek z letectví než CO_2 v souladu s čl. 14 odst. 5 směrnice 2003/87/ES;

79) „vlastnostmi letadla“ kategorie informací zahrnující pro každý let minimálně tyto informace: typ letadla, identifikátor motoru (identifikátory motorů) a hmotnost letadla;

80) „letounem“ letadlo těžší než vzduch s pohonem, vyvozující vztlak za letu hlavně z aerodynamických sil na plochách, které za daných podmínek letu zůstávají vůči letadlu nepohyblivé.“

3) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„*Článek 4*

Provozovatelé a provozovatelé letadel jsou povinni plnit své povinnosti týkající se monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a dopadů jiných látek z letectví než CO_2 podle směrnice 2003/87/ES v souladu se zásadami uvedenými v článcích 5 až 9 tohoto nařízení.“

4) V článku 5 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Monitorování a vykazování musí být úplné a zahrnovat všechny emise z procesů a ze spalování ze všech zdrojů emisí a zdrojových toků náležejících k činnostem uvedeným v příloze I směrnice 2003/87/ES i dalším příslušným činnostem zahrnutým podle článku 24 uvedené směrnice, jakož i k souvisejícím činnostem zahrnutým v rámci daného zařízení, a emise všech skleníkových plynů uvedených v souvislosti s těmito činnostmi, přičemž je nutno zamezit dvojímu započtení.“

5) V článku 6 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„3. Provozovatelé letadel získávají, zaznamenávají, shromažďují, analyzují a dokumentují údaje, které jsou předmětem monitorování, včetně předpokladů, odkazů, údajů o činnosti i výpočtových faktorů, transparentním způsobem, umožňujícím ověřovateli a příslušnému orgánu, aby stanovení dopadů jiných látek z letectví než CO_2 za jednotlivý let reprodukoval.“

6) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„*Článek 8*

Provozovatelé a provozovatelé letadel poskytnou přiměřené záruky toho, že údaje o vykazovaných emisích a dopadech jiných látek z letectví než CO_2 jsou úplné. Emise a dopady jiných látek z letectví než CO_2 stanovují pomocí vhodných metodik monitorování stanovených v tomto nařízení.

Vykazované údaje o emisích a o dopadech jiných látek z letectví než CO_2, včetně souvisejících údajů, nesmějí obsahovat závažné nepřesnosti ve smyslu čl. 3 bodu 6 prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/2067 (*), musí být nepředpojaté při výběru a předkládání informací a musí poskytovat důvěryhodný a vyvážený přehled o emisích z daného zařízení nebo emisích a dopadech jiných látek z letectví než CO_2 daného provozovatele letadel.

Při výběru metodiky monitorování se porovnávají přínosy plynoucí z vyšší přesnosti a dodatečné náklady. Cílem monitorování a vykazování je nejvyšší dosažitelná přesnost, pokud není technicky neproveditelná nebo není spojena s neúměrně vysokými náklady.

(*) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2067 ze dne 19. prosince 201819. prosince 2018 o ověřování údajů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (*Úř. věst. L 334, 31.12.2018, s. 94*, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2067/oj).“

7) V čl. 11 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Každý provozovatel nebo provozovatel letadel monitoruje emise skleníkových plynů a dopady jiných látek z letectví než CO_2 na základě plánu monitorování schváleného příslušným orgánem v souladu s článkem 12 tohoto nařízení, přičemž přihlédne k povaze a fungování zařízení nebo činnosti v oblasti letectví, na které se vztahuje.“

8) V čl. 14 odst. 2 se vkládá nové písmeno aa), které zní:

„aa) došlo ke vzniku dopadů jiných látek z letectví než CO_2 z důvodu nově prováděných činností;“.

9) Ustanovení čl. 15 odst. 4 se mění takto:

a) návětí odstavce 4 a návětí písmene a) se nahrazují tímto:

„4. Mezi významné změny plánů monitorování provozovatele letadel patří:

a) v případě emisí:“;

b) v písmenu a) se bod iv) nahrazuje tímto:

„iv) změna statusu provozovatele letadel jako malého producenta emisí ve smyslu čl. 55 odst. 1 tohoto nařízení a toho, zda provozovatel letadel hodlá využít zjednodušení podle čl. 28a odst. 4 směrnice 2003/87/ES.“;

c) vkládá se písmeno b), které zní:

„b) v případě dopadů jiných látek z letectví než CO_2:

i) změna zvoleného postupu výpočtu CO_2(e) podle čl. 56a odst. 4 tohoto nařízení, zejména pokud jde o IT nástroje pro použití výpočetních modelů CO_2(e);

ii) změny statusu provozovatele letadel jako malého producenta emisí ve smyslu čl. 55 odst. 1 tohoto nařízení.“

10) V čl. 18 odst. 2 druhém pododstavci, čl. 19 odst. 2 písm. a), b) a c), čl. 19 odst. 5, čl. 38 odst. 1 a čl. 47 odst. 2 písm. a) a b) se výraz „biomasa“ nahrazuje výrazem „uhlík s nulovým emisním faktorem“.

11) V článku 19 se zrušuje odstavec 6.

12) Článek 24 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Podle standardní metodiky vypočítá provozovatel emise ze spalování v každém zdrojovém toku vynásobením údajů o činnosti, které představují množství spáleného paliva vyjádřené v terajoulech na základě výhřevnosti, odpovídajícím emisním faktorem vyjádřeným v tunách CO_2 na terajoule (t CO_2/TJ), který je v souladu s použitím výhřevnosti, a odpovídajícím oxidačním faktorem.“;

b) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Pro účely vykazování informativních položek vypočítá provozovatel pro každý spalovaný zdrojový tok a pro paliva použitá jako vstup do procesu rovněž následující parametry, definované těmito výpočty:

i) celkové předběžné emise se vypočítají vynásobením údajů o činnosti, které představují množství spáleného paliva vyjádřené v tunách nebo normálních metrech krychlových, odpovídajícím předběžným emisním faktorem a odpovídajícím oxidačním faktorem;

ii) emise z biomasy se vypočítají vynásobením celkových předběžných emisí podílem biomasy;

iii) emise z biomasy s nulovým emisním faktorem se vypočítají vynásobením celkových předběžných emisí podílem biomasy s nulovým emisním faktorem;

iv) emise z obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo syntetických nízkouhlíkových paliv se vypočítají vynásobením celkových předběžných emisí podílem obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podílem syntetického nízkouhlíkového paliva;

v) emise z obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo syntetických nízkouhlíkových paliv s nulovým emisním faktorem se vypočítají vynásobením celkových předběžných emisí podílem obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem nebo podílem syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem.“;

c) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Pro účely vykazování informativních položek vypočítá provozovatel pro každý zdrojový tok týkající se emisí z procesů také následující parametry, které jsou definovány těmito výpočty:

i) celkové předběžné emise se vypočítají vynásobením údajů o činnosti, které představují spotřebu materiálu, výkon nebo vyrobenou produkci vyjádřené v tunách nebo normálních metrech krychlových, odpovídajícím emisním faktorem vyjádřeným v t CO_2/t nebo t CO_2/Nm^3 a odpovídajícím konverzním faktorem;

ii) emise z biomasy se vypočítají vynásobením celkových předběžných emisí příslušným podílem biomasy;

iii) emise z biomasy s nulovým emisním faktorem se vypočítají vynásobením celkových předběžných emisí příslušným podílem biomasy s nulovým emisním faktorem.“

13) Článek 25 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Podle metodiky hmotnostní bilance vypočítá provozovatel množství CO_2 odpovídající jednotlivým zdrojovým tokům obsaženým v hmotnostní bilanci vynásobením údajů o činnosti, které představují množství paliva, materiálu nebo přemísťovaného CO_2 vstupujícího nebo vystupujícího přes hranice hmotnostní bilance, obsahem uhlíku v daném palivu, materiálu nebo přemístěném CO_2 vynásobeným jeho fosilní částí a hodnotou 3,664 t CO_2/t C podle oddílu 3 přílohy II tohoto nařízení.“;

b) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Pro účely vykazování informativních položek vypočítá provozovatel pro každý zdrojový tok, na který se vztahuje hmotnostní bilance, také následující parametry, definované těmito výpočty:

i) celkové předběžné množství CO_2 se vypočítá vynásobením údajů o činnosti, které představují množství paliva nebo materiálu vstupujícího nebo vystupujícího přes hranice hmotnostní bilance, obsahem uhlíku v daném palivu nebo materiálu a hodnotou 3,664 t CO_2/t C;

ii) množství CO_2 vztahující se k biomase se vypočítá vynásobením celkového předběžného množství CO_2 podílem biomasy;

iii) množství CO_2 vztahující se k biomase s nulovým emisním faktorem se vypočítá vynásobením celkového předběžného množství CO_2 podílem biomasy s nulovým emisním faktorem;

iv) množství CO_2 vztahující se k obnovitelným palivům nebiologického původu, recyklovaným palivům s obsahem uhlíku nebo syntetickým nízkouhlíkovým palivům se v příslušných případech vypočítá vynásobením celkového předběžného množství CO_2 podílem obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podílem syntetického nízkouhlíkového paliva;

v) množství CO_2 vztahující se k obnovitelným palivům nebiologického původu, recyklovaným palivům s obsahem uhlíku nebo syntetickým nízkouhlíkovým palivům s nulovým emisním faktorem se v příslušných případech vypočítá vynásobením celkového předběžného množství CO_2 podílem obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem nebo podílem syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem.“;

c) doplňuje se nový odstavec 3, který zní:

„3. Pokud provozovatel používá hmotnostní bilanci v souladu s tímto článkem a pokud je ve vstupních materiálech nebo palivech obsažen uhlík s nulovým emisním faktorem a výstupní materiály obsahují uhlík, poskytne provozovatel příslušnému orgánu údaje o podílu s nulovým emisním faktorem v obsahu uhlíku ve výstupních tocích. Provozovatel tak poskytne důkaz o tom, že celkové emise zařízení nejsou použitou metodikou monitorování systematicky podhodnocovány a že celková hmotnost uhlíku odpovídající podílům uhlíku s nulovým emisním faktorem v uhlíku obsaženém ve všech příslušných výstupních materiálech není nižší než celková hmotnost podílů s nulovým emisním faktorem v uhlíku obsaženém ve vstupních materiálech a palivech.

Pro účely prvního pododstavce se použije čl. 39 odst. 3 a 4, pokud jde o podíl biomasy s nulovým emisním faktorem v bioplynu a zemním plynu použitém jako vstup.“

14) Článek 30 se mění takto:

a) v odstavci 2 se poslední pododstavec zrušuje;

b) doplňují se nové odstavce 2a a 3, které znějí:

„2a. Provozovatel určí podíl biomasy pouze u směsných paliv či materiálů obsahujících biomasu. U ostatních paliv nebo materiálů se použije standardní hodnota podílu biomasy fosilních paliv nebo materiálů 0 % a v případě podílu biomasy u paliv z biomasy nebo materiálů složených výhradně z biomasy standardní hodnota 100 %.

Provozovatel určí podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva pouze u směsných paliv obsahujících obnovitelná paliva nebiologického původu, recyklovaná paliva s obsahem uhlíku nebo syntetická nízkouhlíková paliva. U ostatních paliv se pro podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva použije standardní hodnota 0 % a v případě podílu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podílu syntetického nízkouhlíkového paliva u paliv sestávajících výhradně z obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo syntetických nízkouhlíkových paliv standardní hodnota 100 %.

Provozovatel určí podíl biomasy s nulovým emisním faktorem, podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem a podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem pouze v případě, že chce využít pokládání emisí za nulové.

3. Pokud jde o vzájemnou závislost výpočtových faktorů souvisejících se složením, použije provozovatel tato pravidla:

i) pokud palivo nebo materiál obsahuje biomasu, určí provozovatel podíl biomasy v souladu s článkem 39 tohoto nařízení;

ii) pokud podíl biomasy není nulový a pokud chce provozovatel využít pokládání emisí za nulové, určí podíl biomasy s nulovým emisním faktorem v souladu s čl. 38 odst. 5 tohoto nařízení;

iii) pokud palivo obsahuje obnovitelné palivo nebiologického původu, recyklované palivo s obsahem uhlíku nebo syntetické nízkouhlíkové palivo, určí provozovatel podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva v souladu s čl. 39a odst. 1 a 2 tohoto nařízení;

iv) pokud podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku není nulový a pokud chce provozovatel využít pokládání emisí za nulové, určí podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem v souladu s čl. 39a odst. 3 tohoto nařízení;

v) pokud podíl syntetického nízkouhlíkového paliva není nulový a pokud chce provozovatel využít pokládání emisí za nulové, určí podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem v souladu s čl. 39a odst. 4 tohoto nařízení;

vi) pokud podíl biomasy s nulovým emisním faktorem, podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem není nulový, vypočítá provozovatel podíl s nulovým emisním faktorem jako součet podílu biomasy s nulovým emisním faktorem, podílu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem a podílu syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem. Fosilní část je součtem všech podílů, jejichž emisní faktor není nulový;

vii) provozovatel vypočítá emisní faktor jako předběžný emisní faktor vynásobený fosilní částí.

Pro účely bodu vi), pokud provozovatel nevypočítá podíl s nulovým emisním faktorem, činí fosilní část 100 %.

Odchylně od prvního pododstavce může provozovatel:

i) určit podíl biomasy jako totožný s podílem biomasy s nulovým emisním faktorem, je-li podíl biomasy s nulovým emisním faktorem stanoven na základě hmotnostní bilance podle čl. 30 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001;

ii) určit podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku jako totožný s podílem obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem, je-li podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem stanoven na základě hmotnostní bilance podle čl. 30 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001;

iii) určit podíl syntetického nízkouhlíkového paliva jako totožný s podílem syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem, je-li podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem stanoven na základě hmotnostní bilance podle čl. 30 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001.“

15) V čl. 37 odst. 2 se poslední pododstavec nahrazuje tímto:

„Jsou-li používána směsná paliva, předloží provozovatel důkaz, že použití písmene a) nebo b) prvního pododstavce nevede k podhodnocení emisí.“

16) V oddíle 2 se název pododdílu 5 nahrazuje tímto:

„**Zpracování biomasy, syntetických nízkouhlíkových paliv, obnovitelných paliv nebiologického původu a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku“.**

17) Článek 38 se mění takto:

a) v odstavci 1 se poslední pododstavec zrušuje;

b) v odstavci 2 se první pododstavec zrušuje;

c) odstavec 4 se mění takto:

i) výraz „podíl biomasy“ se nahrazuje výrazem „podíl biomasy s nulovým emisním faktorem“;

ii) poslední pododstavec se zrušuje;

d) odstavec 5 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Aby biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy mohly být započítány do podílu biomasy ve zdrojovém toku, jehož emise se pokládají za nulové, musí splňovat kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 směrnice (EU) 2018/2001.“;

ii) šestý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Soulad s kritérii stanovenými v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 směrnice (EU) 2018/2001 se posoudí v souladu s článkem 30 a čl. 31 odst. 1 uvedené směrnice. Kritéria lze rovněž považovat za splněná, pokud provozovatel předloží důkaz o nákupu množství biopaliva, biokapaliny nebo bioplynu spojeném se zrušením příslušného množství v databázi Unie zřízené podle článku 31a nebo ve vnitrostátní databázi zřízené členským státem v souladu s čl. 31a odst. 5 uvedené směrnice. V případě následného nesouladu, pokud jde o důkaz udržitelnosti u množství zrušených ve výše uvedených databázích, příslušný orgán ověřené emise odpovídajícím způsobem opraví.“;

iii) sedmý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pokud použitá biomasa nesplňuje ustanovení tohoto odstavce, je její obsah uhlíku považován za fosilní uhlík.“;

iv) doplňuje se nový osmý pododstavec, který zní:

„Pokud se podle prvního až šestého pododstavce tohoto odstavce na biomasu nevztahují kritéria stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 směrnice (EU) 2018/2001, rovná se podíl biomasy s nulovým emisním faktorem podílu biomasy.“

18) Článek 39 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. U paliv nebo materiálů obsahujících biomasu může provozovatel buď předpokládat absenci biomasy a použít standardní hodnotu podílu biomasy 0 %, nebo určit podíl biomasy v souladu s odstavcem 2, s použitím úrovní přesnosti uvedených v oddíle 2.4 přílohy II tohoto nařízení.“;

b) v odstavci 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud musí provozovatel na základě požadované úrovně přesnosti za účelem stanovení podílu biomasy provést analýzy, avšak uplatnění prvního pododstavce není technicky proveditelné nebo by bylo spojeno s neúměrně vysokými náklady, předloží příslušnému orgánu ke schválení alternativní metodu odhadu ke stanovení podílu biomasy. U paliv nebo materiálů pocházejících z výrobního procesu s definovanými a vyhledatelnými vstupními toky může provozovatel založit odhad na materiálové bilanci fosilního uhlíku a uhlíku pocházejícího z biomasy vstupujícího do procesu a vystupujícího z procesu.“;

c) odstavec 2a se zrušuje;

d) odstavec 3 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se odkaz na „čl. 43 odst. 4“ nahrazuje odkazem na „čl. 43 odst. 4b“;

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Provozovatel může stanovit, že určité množství zemního plynu z plynárenské soustavy je bioplyn s nulovým emisním faktorem, a to použitím metodiky stanovené v odstavci 4. V tomto případě, odchylně od čl. 30 odst. 3, považuje provozovatel podíl biomasy za totožný s podílem biomasy s nulovým emisním faktorem.“;

e) odstavec 4 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„4. Provozovatel může podíl biomasy a totožný podíl biomasy s nulovým emisním faktorem v bioplynu stanovit na základě záznamů o nákupu bioplynu s ekvivalentním obsahem energie, za předpokladu, že provozovatel příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že:“;

ii) poslední pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pro účely prokázání shody s tímto odstavcem může provozovatel využít údaje zaznamenané v databázi, kterou zřídil jeden členský stát nebo více členských států a která umožňuje sledování převodů bioplynu. Soulad s tímto odstavcem lze považovat za prokázaný, pokud provozovatel předloží důkaz o nákupu množství bioplynu spojeném se zrušením příslušného množství v databázi Unie zřízené podle článku 31a směrnice (EU) 2018/2001 nebo ve vnitrostátní databázi zřízené členskými státy v souladu s čl. 31a odst. 5 uvedené směrnice. V případě následného nesouladu, pokud jde o důkaz udržitelnosti u množství zrušených ve výše uvedených databázích, příslušný orgán ověřené emise odpovídajícím způsobem opraví.“

19) Vkládá se nový článek 39a, který zní:

„Článek 39a

Stanovení podílu obnovitelného paliva nebiologického původu, recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo syntetického nízkouhlíkového paliva a podílu obnovitelného paliva nebiologického původu, recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem

1. V případě paliv nebo materiálů obsahujících obnovitelná paliva nebiologického původu, recyklovaná paliva s obsahem uhlíku nebo syntetická nízkouhlíková paliva, u nichž provozovatel není schopen určit podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva v souladu s odstavcem 2, provozovatel předpokládá, že obnovitelná paliva nebiologického původu, recyklovaná paliva s obsahem uhlíku nebo syntetická nízkouhlíková paliva obsažena nejsou, a použije standardní hodnotu podílu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podílu syntetického nízkouhlíkového paliva 0 %.

2. Provozovatel určí následující výpočtové faktory týkající se složení paliv na základě hmotnostní bilance podle čl. 30 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001:

i) podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem;

ii) podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva.

Odchylně od prvního pododstavce, pokud provozovatel nechce využít pokládání emisí za nulové, lze pro podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva použít jiné postupy, například materiálovou bilanci směšovacího nebo výrobního procesu, z něhož se palivo nebo materiál získává.

3. Emise z uhlíku obsaženého v palivech, jež se považují za obnovitelná paliva nebiologického původu nebo recyklovaná paliva s obsahem uhlíku podle směrnice (EU) 2018/2001 a splňují kritéria úspor emisí skleníkových plynů stanovená v článku 29a uvedené směrnice, se pokládají za nulové.

Soulad s kritérii stanovenými v článku 29a směrnice (EU) 2018/2001 se posoudí v souladu s článkem 30 a čl. 31 odst. 1 uvedené směrnice. Kritéria lze rovněž považovat za splněná, pokud provozovatel předloží důkaz o nákupu množství obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku spojeném se zrušením příslušného množství v databázi Unie zřízené podle článku 31a směrnice (EU) 2018/2001 nebo ve vnitrostátní databázi zřízené členskými státy v souladu s čl. 31a odst. 5 uvedené směrnice. V případě následného nesouladu, pokud jde o důkaz udržitelnosti u množství zrušených ve výše uvedených databázích, příslušný orgán ověřené emise odpovídajícím způsobem opraví.

Pokud obnovitelné palivo nebiologického původu nebo recyklované palivo s obsahem uhlíku nesplňuje kritéria uvedená v prvním pododstavci, považuje se jejich obsah uhlíku za fosilní uhlík.

4. Emise ze syntetických nízkouhlíkových paliv se pokládají za nulové, pokud byl jejich obsah uhlíku předmětem předchozího vyřazení povolenek podle směrnice 2003/87/ES, není-li tento zachycený uhlík uhlíkem s nulovým emisním faktorem podle definice uvedené v čl. 3 bodě 38f tohoto nařízení.

Soulad s kritérii stanovenými v čl. 29a odst. 3 směrnice (EU) 2018/2001 se posoudí v souladu s článkem 30 a čl. 31 odst. 1 uvedené směrnice. Kritéria lze rovněž považovat za splněná, pokud provozovatel předloží důkaz o nákupu množství syntetických nízkouhlíkových paliv spojeném se zrušením příslušného množství v databázi Unie zřízené podle článku 31a směrnice (EU) 2018/2001 nebo ve vnitrostátní databázi zřízené členským státem v souladu s čl. 31a odst. 5 uvedené směrnice. V případě následného nesouladu, pokud jde o důkaz udržitelnosti u množství zrušených ve výše uvedených databázích, příslušný orgán ověřené emise odpovídajícím způsobem opraví.

V ostatních případech se obsah uhlíku v syntetických nízkouhlíkových palivech považuje za fosilní uhlík.

5. Provozovatel může určit podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku a totožný podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem v zemním plynu, pokud byly tyto podíly injektovány do rozvodné sítě zemního plynu, s využitím záznamů o nákupu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s ekvivalentním obsahem energie, pokud příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že:

a) nedochází ke dvojímu započtení stejného množství obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku, zejména že zakoupené obnovitelné palivo nebiologického původu nebo recyklované palivo s obsahem uhlíku není používáno nikým jiným, a to i prostřednictvím oznámení záruky původu podle definice uvedené v čl. 2 bodě 12 směrnice (EU) 2018/2001;

b) provozovatel a výrobce obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku jsou připojeni ke stejné plynárenské soustavě.

Soulad s tímto odstavcem lze považovat za prokázaný, pokud provozovatel předloží důkazy o nákupu množství plynných obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku spojeném se zrušením příslušného množství v databázi Unie zřízené podle článku 31a směrnice (EU) 2018/2001 nebo ve vnitrostátní databázi zřízené členskými státy v souladu s čl. 31a odst. 5 uvedené směrnice. V případě následného nesouladu, pokud jde o důkaz udržitelnosti u množství zrušených ve výše uvedených databázích, příslušný orgán ověřené emise odpovídajícím způsobem opraví.“

20) Článek 43 se mění takto:

a) odstavec 4 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„4. V příslušných případech provozovatel stanoví zvlášť veškeré množství CO_2 pocházející z biomasy. Za tím účelem může provozovatel použít:“;

ii) poslední pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pokud metoda navržená provozovatelem zahrnuje kontinuální odběr vzorků z proudu spalin, použije se norma EN 15259 (Kvalita ovzduší – Měření emisí ze stacionárních zdrojů – Požadavky na měřicí úseky, stanoviště, cíl měření, plán měření a protokol o měření). Plán odběru vzorků podle článku 33

odpovídá četnosti analýz v souladu s přílohou VII tohoto nařízení a zajišťuje reprezentativnost pro pokrytí celého vykazovaného roku.“;

b) vkládají se nové odstavce 4a, 4b a 4c, které znějí:

„4a. Provozovatel použije podíl biomasy stanovený v souladu s odstavcem 4 jako podíl biomasy s nulovým emisním faktorem, pokud jsou splněny následující podmínky pro všechna paliva nebo materiály vedoucí k emisím, na které se použije metodika založená na měření:

i) podle čl. 38 odst. 5 prvního až šestého pododstavce tohoto nařízení se nepoužijí kritéria stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 směrnice (EU) 2018/2001 nebo

ii) 100 % podílu biomasy v použitém palivu nebo materiálu je pokryto příslušnými důkazy podle čl. 38 odst. 5 tohoto nařízení.

Podmínka ii) se považuje za splněnou v případě bioplynu monitorovaného v souladu s čl. 39 odst. 4 tohoto nařízení.

Pokud nejsou u paliv nebo materiálů vedoucích k emisím, na které se použije metodika založená na měření, splněny podmínky i) a ii), provozovatel stanoví u těchto paliv nebo materiálů podíl biomasy s nulovým emisním faktorem metodou založenou na výpočtu v souladu s články 24 až 39a tohoto nařízení.

4b. Provozovatel může od celkových emisí zdroje emisí odečíst emise z biomasy s nulovým emisním faktorem stanovené v souladu s odstavcem 4a tohoto článku.

Pokud metoda navržená provozovatelem pro stanovení podílu biomasy s nulovým emisním faktorem zahrnuje kontinuální odběr vzorků z proudu spalin a zařízení spotřebovává zemní plyn ze sítě, provozovatel určí fyzické množství CO_2 v použitém bioplynu v souladu s články 32 až 35 tohoto nařízení a odečte příslušné množství CO_2 od množství CO_2 s nulovým emisním faktorem určeného v souladu s odstavcem 4a tohoto článku.

4c. Pokud provozovatel v rámci procesu, pro který se používá metodika založená na měření, používá obnovitelná paliva nebiologického původu, recyklovaná paliva s obsahem uhlíku nebo syntetická nízkouhlíková paliva s nulovým emisním faktorem, může od celkových emisí odečíst emise z obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo syntetických nízkouhlíkových paliv s nulovým emisním faktorem.

Emise z obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo syntetických nízkouhlíkových paliv s nulovým emisním faktorem se stanoví metodou založenou na výpočtu v souladu s články 24 až 39a tohoto nařízení. Jsou rovny údajům o činnosti týkajícím se příslušného paliva vynásobeným předběžným emisním faktorem a podílem obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem nebo podílem syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisní faktorem.“;

c) v odstavci 5 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) výpočet na základě vhodné materiálové bilance s přihlédnutím ke všem významným parametrům na vstupní straně, které u emisí CO_2 zahrnují alespoň množství vstupního materiálu, tok vstupního vzduchu a účinnost procesu, a parametrům na výstupní straně, které zahrnují alespoň výstup produktu a koncentrace kyslíku (O_2), oxidu siřičitého (SO_2) a oxidů dusíku (NO_x);“.

21) V čl. 44 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Provozovatel vypočítá hodinový průměr pro jednotlivé parametry související se stanovením emisí nebo množství přemístěného CO_2 včetně koncentrace a toku pomocí metodiky založené na měření, s využitím všech bodů měření dostupných pro danou hodinu.“

22) V článku 46 a v příloze I oddíle 1 bodě 7 písm. a), b) a c) se výraz „přepravní síť“ nahrazuje výrazem „infrastruktura pro přepravu CO_2“.

23) V čl. 47 odst. 2 se poslední pododstavec zrušuje.

24) Článek 48 se mění takto:

a) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Pokud vlastní CO_2 pochází z činností, na které se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES nebo které jsou zahrnuty podle článku 24 uvedené směrnice, a je následně přemístěn ze zařízení jako součást zdrojového toku do jiného zařízení a použit pro jinou činnost, na kterou se uvedená směrnice vztahuje, není považován za emise zařízení, z něhož pochází. Ke stanovení podílu biomasy s nulovým emisním faktorem, podílu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem nebo podílu syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem na vlastním CO_2 podle článku 39 tohoto nařízení provozovatel převádějícího zařízení zajistí, aby zvolená metodika monitorování systematicky nepodhodnocovala celkové emise převádějícího zařízení.“;

b) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Provozovatelé mohou u převádějícího i přijímacího zařízení stanovit množství vlastního CO_2 přemístěného ze zařízení. V takovém případě jsou množství přemístěného a přijatého vlastního CO_2 a odpovídající podíl biomasy s nulovým emisním faktorem, podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem a podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem totožné.“

25) Článek 49 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Provozovatel odečte od emisí zařízení množství CO_2 pocházející z činností, na něž se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, které nepochází z uhlíku s nulovým emisním faktorem a není ze zařízení emitováno, nýbrž je ze zařízení přemístěno do některého z následujících zařízení:

i) zařízení pro zachycování za účelem přepravy a dlouhodobého geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES;

ii) infrastruktury pro přepravu CO_2 za účelem dlouhodobého geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES;

iii) úložiště povoleného podle směrnice 2009/31/ES za účelem dlouhodobého geologického uložení.“;

b) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Pro stanovení množství CO_2 přemístěného z jednoho zařízení nebo infrastruktury pro přepravu CO_2 do jiného zařízení nebo infrastruktury pro přepravu CO_2 v souladu s odstavcem 1 použije provozovatel s výhradou dalších ustanovení uvedených v příloze IV tohoto nařízení buď metodiku založenou na výpočtu, nebo metodiku založenou na měření v souladu s články 43, 44 a 45 tohoto nařízení.

Pokud se použije metodika založená na měření, zdroj emisí odpovídá bodu měření a tyto emise jsou vyjádřeny jako množství přemístěného CO_2.

4. Pokud provozovatel pro stanovení množství CO_2 přemístěného z jednoho zařízení nebo infrastruktury pro přepravu CO_2 do jiného zařízení nebo infrastruktury pro přepravu CO_2 použije metodiku založenou na měření, použije nejvyšší úroveň přesnosti podle vymezení v příloze VIII oddíle 1 tohoto nařízení.

Provozovatel však může použít nejbližší nižší úroveň přesnosti, pokud prokáže, že použití nejvyšší úrovně přesnosti podle přílohy VIII oddílu 1 tohoto nařízení není technicky proveditelné nebo je spojeno s neúměrně vysokými náklady.“;

c) doplňují se nové odstavce 6 a 7, které znějí:

„6. Jestliže se do zařízení pro zachycování přemísťuje CO_2, který pochází z materiálů nebo paliv obsahujících podíl uhlíku s nulovým emisním faktorem, odečte převádějící zařízení od svých vykázaných emisí v souladu s odstavcem 1 tohoto článku pouze množství CO_2, které je úměrné podílu uhlíku nepocházejícího z uhlíku s nulovým emisním faktorem.

Provozovatel infrastruktury pro přepravu CO_2 nebo úložiště monitoruje emise z úniků, fugitivní emise a vypuštěné emise z veškerého CO_2 uvedeného v prvním pododstavci, včetně CO_2 pocházejícího od subjektů, které neprovádějí činnosti uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES, a vykáže emise, jako by se jednalo o fosilní CO_2.

7. Provozovatel infrastruktury pro přepravu CO_2 může do emisí vykázaných v daném vykazovaném období zahrnout veškerý CO_2 v přepravě, který byl přemístěn do jiného zařízení nebo infrastruktury pro přepravu CO_2 nejpozději do 31. ledna následujícího roku. Provozovatel každoročně vypracuje inventuru CO_2 vstupujícího do infrastruktury pro přepravu CO_2 a vystupujícího z ní a zvlášť vykáže veškerý CO_2 v přepravě.“

26) Vkládá se nový článek 49a, který zní:

„Článek 49a

Emise trvale chemicky vázané v produktu

1. Provozovatel odečte od emisí zařízení množství CO_2 vznikajícího z uhlíku, jehož emisní faktor není nulový, při činnostech, na něž se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, které není emitováno ze zařízení, nýbrž trvale chemicky vázáno v produktu uvedeném v nařízení v přenesené pravomoci přijatém podle čl. 12 odst. 3b směrnice 2003/87/ES.

V případě CO_2 pocházejícího z materiálů nebo paliv obsahujících podíl uhlíku s nulovým emisním faktorem odečte provozovatel od emisí zařízení pouze množství CO_2 trvale chemicky vázaného v produktu uvedeném v nařízení v přenesené pravomoci přijatém podle čl. 12 odst. 3b směrnice 2003/87/ES, které je úměrné podílu uhlíku nepocházejícího z uhlíku s nulovým emisním faktorem.

2. Pro stanovení množství CO_2 vázaného v produktu, který splňuje specifikace uvedené v odstavci 1, použije provozovatel buď standardní metodiku v souladu s přílohou II oddíly 2 a 4 tohoto nařízení, nebo hmotnostní bilanci v souladu s článkem 25 tohoto nařízení, přičemž jako příslušné zdrojové toky pro tento výpočet použije paliva a materiály vstupující do procesu, v němž je CO_2 chemicky vázán, a z tohoto procesu vystupující a zohlední veškeré emise ze spalování, jež s tímto procesem souvisejí. Za tímto účelem se použije nejvyšší úroveň přesnosti, definovaná v příloze II tohoto nařízení, jak je v téže příloze stanovena pro činnost, při níž CO_2 vzniká. Provozovatel však může použít nejbližší nižší úroveň přesnosti, pokud příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že použití nejvyšší úrovně přesnosti podle přílohy II tohoto nařízení není technicky proveditelné nebo je spojeno s neúměrně vysokými náklady.“

27) Název kapitoly IV se nahrazuje tímto:

„MONITOROVÁNÍ EMISÍ Z OBLASTI LETECTVÍ A DOPADŮ JINÝCH LÁTEK Z LETECTVÍ NEŽ CO_2“.

28) Článek 51 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Každý provozovatel letadel monitoruje a vykazuje emise z činností v oblasti letectví a dopady jiných látek z letectví než CO_2 u všech letů uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES, které tento provozovatel letadel provádí během vykazovaného období a za které odpovídá.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. K jednoznačné identifikaci provozovatele letadel podle čl. 3 písm. o) směrnice 2003/87/ES, který je odpovědný za let, se použije volací značka používaná pro účely řízení letového provozu, jak je uvedeno v kolonce 7 letového plánu. Volací značka určuje provozovatele letadel takto:

a) pokud kolonka 7 obsahuje kód ICAO pro provozovatele letadel, jednoznačným provozovatelem letadel je provozovatel letadel, kterému byl přidělen tento kód ICAO;

b) pokud kolonka 7 obsahuje značku státní příslušnosti nebo společnou a rejstříkovou značku letadla, která je výslovně uvedena v osvědčení leteckého provozovatele (nebo rovnocenném dokumentu) nebo v dokladu vydaném státem, který identifikuje provozovatele letadla, pak je jednoznačným provozovatelem letadel právnická nebo fyzická osoba, která je držitelem tohoto osvědčení leteckého provozovatele (nebo rovnocenného dokumentu) nebo která je uvedena v dokladu.“;

c) vkládá se nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Pokud provozovatele letadel nelze jednoznačně identifikovat pomocí volací značky, jak je uvedeno v odstavci 3, je jednoznačným provozovatelem letadel ve smyslu čl. 3 písm. o) směrnice 2003/87/ES, který je odpovědný za let, právnická nebo fyzická osoba, která zaměstnává kapitána letu nebo s ním má jiný smluvní vztah.“

29) V čl. 52 odst. 1 se první dva pododstavce nahrazují tímto:

„1. Nejpozději čtyři měsíce před tím, než provozovatel letadel zahájí činnosti v oblasti letectví, na které se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, předloží příslušnému orgánu plán monitorování pro monitorování a vykazování emisí a dopadů jiných látek z letectví než CO_2 v souladu s článkem 12 tohoto nařízení.

Odchylně od prvního pododstavce provozovatel letadel, který poprvé provádí činnost v oblasti letectví, na kterou se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, nebo monitoruje a vykazuje dopady jiných látek z letectví než CO_2, které nemohly být předvídány čtyři měsíce před zahájením činnosti, předloží plán monitorování příslušnému orgánu bez zbytečného odkladu, nejpozději však šest týdnů po provedení uvedené činnosti. Provozovatel letadel poskytne příslušnému orgánu odpovídající odůvodnění, proč nemohl být plán monitorování předložen čtyři měsíce před zahájením činnosti.“

30) Článek 53 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Každý provozovatel letadel stanoví roční emise CO_2 z činností v oblasti letectví vynásobením roční spotřeby každého čistého paliva (vyjádřené v tunách) odpovídajícím emisním faktorem.

V případě směsných leteckých paliv určí provozovatel letadel teoretické množství každého čistého paliva z celkového množství daného směsného leteckého paliva a příslušných údajů o složení podle následujících pravidel:

i) pokud palivo obsahuje biomasu, určí provozovatel letadel podíl biomasy v souladu s článkem 54;

ii) pokud palivo obsahuje obnovitelné palivo nebiologického původu, recyklované palivo s obsahem uhlíku nebo syntetické nízkouhlíkové palivo, určí provozovatel letadel podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva v souladu s článkem 54b;

iii) pokud podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva není nulový a pokud chce provozovatel letadel využít pokládání emisí za nulové, určí podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem v souladu s článkem 54c;

iv) pokud podíl biomasy s nulovým emisním faktorem, podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem nejsou nulové, vypočítá provozovatel letadel podíl s nulovým emisním faktorem jako součet podílu biomasy s nulovým emisním faktorem, podílu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem a podílu syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem. Fosilní část je součtem všech podílů, jejichž emisní faktor není nulový;

v) provozovatel letadel vypočítá množství každého čistého paliva jako celkové množství směsného leteckého paliva vynásobené příslušným podílem.

Pro účely bodu iv) tohoto odstavce se v případě, že provozovatel letadel nevypočítá podíl s nulovým emisním faktorem, použije fosilní část ve výši 100 %.“;

b) vkládají se nové odstavce 1a a 1b, které znějí:

„1a. Odchylně od odstavce 1 stanoví provozovatel letadel emise CO_2 pro účely posouzení prahových hodnot emisí stanovených v čl. 55 odst. 1 a 2 tohoto nařízení, v čl. 28a odst. 4 směrnice 2003/87/ES a v položce „Letectví" v tabulce uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES vynásobením roční spotřeby každého paliva jeho předběžným emisním faktorem.

1b. Pro účely vykazování podle článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1603 (*) provozovatel letadel stanoví a vykáže emise, které jsou výsledkem vynásobení roční spotřeby každého paliva jeho předběžným emisním faktorem.

_____

(*) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/1603 ze dne 18. července 201918. července 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, pokud jde o opatření přijatá Mezinárodní organizací pro civilní letectví pro monitorování, vykazování a ověřování emisí z letectví pro účely provádění celosvětového tržního opatření (Úř. věst. L 250, 30.9.2019, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/1603/oj)."

c) v odstavci 6 se poslední pododstavec nahrazuje tímto:

„V případě alternativních leteckých paliv jiných než biopaliva, obnovitelná paliva nebiologického původu, recyklovaná paliva s obsahem uhlíku nebo syntetická nízkouhlíková paliva stanoví provozovatel letadel emisní faktor v souladu s článkem 32 tohoto nařízení. Pro tato paliva se výhřevnost stanoví a vykáže jako informativní položka."

31) Vkládá se nový článek 53a, který zní:

„Článek 53a

Pravidla pro vykazování použití alternativních leteckých paliv

1. Provozovatel letadel monitoruje množství použitých alternativních leteckých paliv a vykazuje toto množství přiřazené k jednotlivým letům nebo dvojicím letišť.

2. Pokud se alternativní letecká paliva doplňují do letadla ve fyzicky identifikovatelných dávkách, provozovatel letadel příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že alternativní letecké palivo je přiřazeno k letu bezprostředně po doplnění paliva pro daný let.

Pokud se uskuteční několik následných letů bez doplnění paliva mezi těmito lety, provozovatel letadel množství alternativního paliva rozdělí a přiřadí ho k těmto letům poměrným dílem podle emisí z těchto letů vypočtených pomocí předběžného emisního faktoru.

3. Pokud alternativní letecká paliva nelze na určitém letišti fyzicky přiřadit ke konkrétnímu letu, přiřadí provozovatel letadel palivo ke svým letům, pro které musí být vyřazeny povolenky v souladu s čl. 12 odst. 3 směrnice 2003/87/ES, poměrným dílem podle emisí z těchto letů odlétajících z daného letiště vypočtených pomocí předběžného emisního faktoru.

V tomto ohledu musí provozovatel letadel příslušnému orgánu uspokojivě prokázat, že alternativní letecké palivo bylo dodáno do palivového systému letiště odletu ve vykazovaném období nebo tři měsíce před začátkem nebo tři měsíce po skončení tohoto vykazovaného období.

4. Pro účely odstavců 2 a 3 provozovatel letadel příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že:

i) celkové množství uplatňovaného alternativního leteckého paliva nepřesahuje celkové množství paliva použitého daným provozovatelem letadel pro lety, pro které musí být vyřazeny povolenky v souladu s čl. 12 odst. 3 směrnice 2003/87/ES, pocházející z letiště, na kterém je alternativní letecké palivo dodáváno;

ii) množství alternativního leteckého paliva pro lety, pro které musí být vyřazeny povolenky v souladu s čl. 12 odst. 3 směrnice 2003/87/ES, nepřesahuje celkové množství zakoupeného alternativního leteckého paliva, od něhož se odečte celkové množství alternativních leteckých paliv prodaných třetím stranám;

iii) poměr mezi alternativními leteckými palivy a fosilními palivy přiřazenými k letům agregovaným na dvojici letišť nepřekračuje maximální limit směšování paliv pro daný typ paliva certifikovaný podle uznávané mezinárodní normy;

iv) nedochází ke dvojímu započítání stejného množství alternativního leteckého paliva, zejména že použití zakoupeného alternativního leteckého paliva není uplatněno v dřívějším výkazu, jiným provozovatelem letadel ani v rámci jiného systému stanovování ceny uhlíku.

Pro účely bodů i) až iii) se veškeré palivo zbývající v nádržích po letu a před doplněním považuje za 100% fosilní palivo.

Pro účely prokázání souladu s požadavky uvedenými v bodě iv) může provozovatel letadel použít údaje zaznamenané v databázi Unie zřízené v souladu s článkem 31a směrnice (EU) 2018/2001 nebo ve vnitrostátní databázi zřízené členským státem v souladu s čl. 31a odst. 5 uvedené směrnice.“

32) Články 54 a 54a se nahrazují tímto:

„Článek 54

Stanovení podílu biomasy u biopaliv

1. Provozovatel letadel stanoví podíl biomasy ve směsných leteckých palivech obsahujících biopaliva. Provozovatel letadel může buď předpokládat absenci biopaliva a použít standardní hodnotu fosilní části 100 %, nebo určit podíl biopaliva v souladu s odstavcem 2 nebo 3. V případě čistých biopaliv použije provozovatel letadel standardní hodnotu podílu biomasy 100 %.

Odchylně od prvního pododstavce se provozovatel letadel používající směsná letecká paliva obsahující biopaliva může rozhodnout, že obsah biopaliv a obsah fosilních leteckých paliv bude monitorovat jako samostatné zdrojové toky, pokud důkazy poskytnuté dodavateli paliv tento postup umožňují.

2. Jsou-li biopaliva fyzicky míchána s fosilními palivy a doplňována do letadla ve fyzicky identifikovatelných dávkách, může provozovatel letadel provést analýzy v souladu s články 32 až 35, aby určil podíl biomasy, a to na základě příslušné normy a analytických metod stanovených v uvedených článcích a za předpokladu, že využití této normy a těchto analytických metod schválil příslušný orgán. Pokud provozovatel letadel příslušnému orgánu prokáže, že by tyto analýzy byly spojeny s neúměrně vysokými náklady nebo nejsou technicky proveditelné, může založit odhad obsahu biopaliva na materiálové bilanci směšování zakoupených fosilních paliv a biopaliv. Jestliže byl podíl biomasy stanoven pomocí hmotnostní bilance podle čl. 30 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001, důkazy týkající se neúměrně vysokých nákladů nebo technické proveditelnosti se nevyžadují.

3. Pokud zakoupené dávky biopaliva nejsou fyzicky doplňovány do konkrétního letadla, provozovatel letadel analýzy ke stanovení podílu biomasy použitých paliv nepoužije. Provozovatel letadel může určit podíl biomasy na základě záznamů o nákupu biopaliva s ekvivalentním obsahem energie.

Článek 54a

Zvláštní ustanovení pro způsobilá letecká paliva

1. Pro účely čl. 3c odst. 6 směrnice 2003/87/ES obchodní provozovatel letadel zřídí, zdokumentuje, zavede a udržuje písemný postup pro monitorování veškerých množství čistého způsobilého leteckého paliva (v tunách) použitého pro podzvukové lety a ve svém ročním výkazu emisí vykáže množství uplatňovaných způsobilých leteckých paliv jako samostatnou informativní položku.

2. Pro účely odstavce 1 provozovatel letadel zajistí, aby veškeré množství uplatňovaného způsobilého leteckého paliva bylo certifikováno v souladu s článkem 30 směrnice (EU) 2018/2001 nebo jiným osvědčením uznávaným podle nařízení 2023/2405. Příslušný orgán může provozovateli letadel povolit použití údajů zaznamenaných v databázi Unie zřízené v souladu s článkem 31a směrnice (EU) 2018/2001 nebo ve vnitrostátní databázi zřízené členským státem v souladu s čl. 31a odst. 5 uvedené směrnice. V případě následného nesouladu, pokud jde o důkaz udržitelnosti u množství zrušených ve výše uvedených databázích, příslušný orgán ověřená množství čistých způsobilých leteckých paliv odpovídajícím způsobem opraví.

3. U směsných leteckých paliv může provozovatel letadel buď předpokládat absenci způsobilého leteckého paliva a použít standardní hodnotu fosilní části 100 %, nebo určit množství čistého způsobilého leteckého paliva v souladu s odstavcem 3a.

3a. Provozovatel letadel určí množství čistého způsobilého leteckého paliva jako úhrnné množství čistých alternativních paliv způsobilých podle čl. 3c odst. 6 směrnice 2003/87/ES, stanovené v souladu s čl. 53 odst. 1 tohoto nařízení. Čistá způsobilá paliva se přiřadí ke každému letu nebo dvojici letišť v souladu s odstavcem 4 nebo 5.

4. Pokud se způsobilá letecká paliva doplňují do letadla ve fyzicky identifikovatelných dávkách, provozovatel letadel příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že způsobilé letecké palivo je přiřazeno k letu bezprostředně po doplnění paliva pro daný let.

Pokud se uskuteční několik následných letů bez doplnění paliva mezi těmito lety, provozovatel letadel množství způsobilých leteckých paliv rozdělí a přiřadí ho k těmto letům poměrným dílem podle emisí z těchto letů vypočtených pomocí předběžného emisního faktoru.

5. Pokud způsobilá letecká paliva nelze na určitém letišti fyzicky přiřadit ke konkrétnímu letu, přiřadí provozovatel letadel palivo ke svým letům, pro které musí být vyřazeny povolenky v souladu s čl. 12 odst. 3 směrnice 2003/87/ES, a letům, na něž se vztahuje čl. 3c odst. 8 uvedené směrnice, poměrným dílem podle emisí z těchto letů odlétajících z daného letiště vypočtených pomocí předběžného emisního faktoru.

Za tímto účelem musí provozovatel letadel příslušnému orgánu uspokojivě prokázat, že způsobilé letecké palivo bylo dodáno do palivového systému letiště odletu ve vykazovaném období nebo tři měsíce před začátkem nebo tři měsíce po skončení tohoto vykazovaného období.

6. Pro účely odstavců 4 a 5 provozovatel letadel příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že:

a) celkové množství uplatňovaného způsobilého leteckého paliva nepřesahuje celkové množství paliva použitého daným provozovatelem letadel pro lety, pro které musí být vyřazeny povolenky v souladu s čl. 12 odst. 3 směrnice 2003/87/ES, a lety, na něž se vztahuje čl. 3c odst. 8 uvedené směrnice, pocházející z letiště, na kterém je způsobilé letecké palivo dodáváno;

b) množství způsobilého leteckého paliva pro lety, pro které musí být vyřazeny povolenky v souladu s čl. 12 odst. 3 směrnice 2003/87/ES, a lety, na něž se vztahuje čl. 3c odst. 8 uvedené směrnice, nepřesahuje celkové množství zakoupeného způsobilého leteckého paliva, od něhož se odečte celkové množství způsobilých leteckých paliv prodaných třetím stranám;

c) poměr mezi způsobilými leteckými palivy a fosilními palivy přiřazenými k letům agregovaným na dvojici letišť nepřekračuje maximální limit směšování paliv pro daný typ paliva certifikovaný podle uznávané mezinárodní normy;

d) nedochází ke dvojímu započítání stejného množství způsobilého leteckého paliva, zejména že použití zakoupeného způsobilého leteckého paliva není uplatněno v dřívějším výkazu, jiným provozovatelem letadel ani v rámci jiného systému stanovování ceny uhlíku.

Pro účely písmen a), b) a c) se veškeré palivo zbývající v nádržích po letu a před doplněním považuje za 100% nezpůsobilé palivo.

Pro účely prokázání souladu s požadavky uvedenými v písmenu d) může provozovatel letadel použít údaje zaznamenané v databázi Unie zřízené v souladu s článkem 31a směrnice (EU) 2018/2001 nebo ve vnitrostátní databázi zřízené členským státem v souladu s čl. 31a odst. 5 uvedené směrnice.“

33) Vkládají se nové články 54b a 54c, které znějí:

„Článek 54b

Stanovení podílu obnovitelného paliva nebiologického původu, recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo syntetického nízkouhlíkového paliva

1. Provozovatel letadel stanoví podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva ve směsných leteckých palivech obsahujících obnovitelné palivo nebiologického původu, recyklované palivo s obsahem uhlíku nebo syntetické nízkouhlíkové palivo. Provozovatel letadel může buď předpokládat absenci obnovitelného paliva nebiologického původu, recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo syntetického nízkouhlíkového paliva a použít standardní hodnotu fosilní části 100 %, nebo určit podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva v souladu s odstavcem 2 nebo 3. Pro čisté obnovitelné palivo nebiologického původu nebo recyklované palivo s obsahem uhlíku nebo čisté syntetické nízkouhlíkové palivo použije provozovatel letadel standardní hodnotu podílu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku 100 % nebo standardní hodnotu podílu syntetického nízkouhlíkového paliva 100 %.

Odchylně od prvního pododstavce se provozovatel letadel, který používá směsná letecká paliva obsahující obnovitelné palivo nebiologického původu, recyklované palivo s obsahem uhlíku nebo syntetické nízkouhlíkové palivo, může rozhodnout, že obsah obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo obsah syntetického nízkouhlíkového paliva a obsah fosilního leteckého paliva bude monitorovat jako samostatné zdrojové toky, pokud důkazy poskytnuté dodavateli paliv tento postup umožňují.

2. Je-li obnovitelné palivo nebiologického původu, recyklované palivo s obsahem uhlíku nebo syntetické nízkouhlíkové palivo fyzicky mícháno s fosilními palivy a doplňováno do letadla ve fyzicky identifikovatelných dávkách, provozovatel letadel založí odhad obsahu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo obsahu syntetického nízkouhlíkového paliva na hmotnostní bilanci podle čl. 30 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001, která odráží směšování fosilních paliv a zakoupeného obnovitelného paliva nebiologického původu, recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo syntetického nízkouhlíkového paliva.

3. Pokud zakoupené dávky obnovitelného paliva nebiologického původu, recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo syntetického nízkouhlíkového paliva nejsou fyzicky doplňovány do konkrétního letadla, může provozovatel letadel určit podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva na základě záznamů o nákupu obnovitelného paliva nebiologického původu, recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo syntetického nízkouhlíkového paliva s ekvivalentním obsahem energie.

Článek 54c

Podmínky, za nichž mohou provozovatelé letadel pokládat emise z biopaliv, obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a syntetických nízkouhlíkových paliv za nulové

1. Provozovatel letadel může započítat podíl biomasy ve směsném leteckém palivu do podílu biomasy s nulovým emisním faktorem pouze v rozsahu, v němž obsažené biopalivo splňuje kritéria stanovená v čl. 38 odst. 5.

2. Provozovatel letadel může započítat podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku ve směsném leteckém palivu do podílu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem pouze v rozsahu, v němž obsažené obnovitelné palivo nebiologického původu nebo recyklované palivo s obsahem uhlíku splňuje kritéria stanovená v čl. 39a odst. 3.

3. Provozovatel letadel může započítat podíl syntetického nízkouhlíkového paliva ve směsném leteckém palivu do podílu syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem pouze v rozsahu, v němž obsažené syntetické nízkouhlíkové palivo splňuje kritéria stanovená v čl. 39a odst. 4.

4. Provozovatel letadel může uplatnit nulový emisní faktor u biopaliv, obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a syntetických nízkouhlíkových paliv pouze v rozsahu, v němž tato paliva s nulovým emisním faktorem splňují maximální množství použitého paliva stanovené v souladu s článkem 53a tohoto nařízení, pro lety, pro které musí být vyřazeny povolenky v souladu s čl. 12 odst. 3 směrnice 2003/87/ES.“

34) V čl. 55 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Odchylně od článku 53 mohou malí producenti emisí a provozovatelé letadel, jejichž celkové roční emise z jiných letů, než jsou lety uvedené v čl. 28a odst. 1 písm. a) a čl. 3c odst. 8 směrnice 2003/87/ES, jsou nižší než 3 000 tun CO_2, odhadovat spotřebu paliva na základě vzdálenosti dvojice letišť pomocí nástrojů zavedených organizací Eurocontrol nebo jinou příslušnou organizací, jež je schopna zpracovávat všechny příslušné informace o letovém provozu a zabránit podhodnocování emisí.“

35) Vkládají se nové články 56a a 56b, které znějí:

„Článek 56a

Výpočet ekvivalentu CO_2 pro dopady jiných látek z letectví než CO_2

1. Každý provozovatel letadel monitoruje dopady jiných látek z letectví než CO_2 způsobené jeho činnostmi, jež provádějí letouny vybavené proudovými motory, prostřednictvím ekvivalentu CO_2 (dále jen „CO_2(e)“) na let.

2. Provozovatel letadel vypočítá CO_2(e) na let pomocí metriky potenciálu globálního oteplování (GWP), konkrétně GWP_{20}, GWP_{50} a GWP_{100}, čímž získá hodnoty CO_2(e) pro tři časové horizonty (20, 50 a 100 let) pro každý monitorovaný let.

3. Provozovatel letadel použije účinnost, jak je definována v tomto nařízení a v systému NEATS, k tomu, aby GWP podle odstavce 2 upřesnil a vypočítal CO_2(e) na let, pokud příslušnému orgánu neprokáže, že použití účinnosti není možné.

4. Pro výpočet CO_2(e) na let použije každý provozovatel letadel postup výpočtu CO_2(e), který zahrnuje tyto prvky:

a) modul pro spalování paliva a modul pro odhad emisí, popsané v příloze IIIa oddíle 3;

b) metodu C, která spočívá v postupu založeném na počasí, a metodu D, která spočívá ve zjednodušeném postupu založeném na poloze, jak je uvedeno v příloze IIIa oddíle 4;

c) postup založený na standardních hodnotách, který se používá v případě nedostatků v údajích, popsaný v příloze IIIa oddíle 5 a v příloze IIIb.

Metoda C a metoda D jsou založeny na vstupních údajích z modulů uvedených v písmenu a) tohoto odstavce, údajích dodaných provozovatelem letadel a příslušných meteorologických údajích dodaných provozovatelem letadel nebo ze zdrojů třetích stran.

5. Každý provozovatel letadel použije k výpočtu CO_2(e) na let metodu C.

6. Odchylně od odstavce 5 mohou malí producenti emisí, definovaní v čl. 55 odst. 1, použít metodu D.

7. Provozovatelé letadel musí pro použití výpočetních modelů CO_2(e) na své lety splnit všechny následující podmínky při využití buď systému NEATS podle přílohy IIIa oddílu 2, vlastních IT nástrojů a IT nástrojů třetích stran, nebo kombinace systému NEATS a těchto nástrojů:

a) uvedené nástroje splňují požadavky stanovené v příloze IIIa, pokud jde o modul pro odhad emisí v oddílech 3, 4 a 5 uvedené přílohy;

b) v případě potřeby rozšířených meteorologických údajů, vymezených v příloze IIIa, využívají tyto nástroje stejný společný referenční model numerické předpovědi počasí (NWP) a údaje o počasí poskytované například systémem NEATS;

c) uvedené nástroje umožňují a pro účely ověření usnadňují přístup k monitorovaným údajům v souladu s přílohou IIIa oddílem 4;

d) uvedené nástroje zajišťují bezpečné uchovávání monitorovaných údajů po dobu nejméně dvou let, včetně funkcí zálohování a obnovy;

e) uvedené nástroje jsou v souladu se zásadami stanovenými v čl. 75 odst. 1.

8. Pokud provozovatel letadel hodlá použít jiné nástroje podle odstavce 7, než je modul pro spalování paliva, předloží nejprve Komisi technické specifikace těchto nástrojů. Komise specifikace nástrojů posoudí, a pokud uvedené nástroje splňují požadavky tohoto nařízení, schválí je. Jakmile jsou nástroje schváleny, provozovatel letadel podrobněji popíše jejich technické specifikace a pracovní postup v plánu monitorování.

Článek 56b

Monitorování údajů

1. Provozovatel letadel monitoruje údaje uvedené v příloze IIIa oddíle 4.

2. Monitorované údaje uvedené v odstavci 1 získává provozovatel letadel, a to v příslušných případech i ze zapisovače letových údajů letadla.

3. Odchylně od odstavce 2 se provozovatel letadel může rozhodnout, že pro monitorování některých nebo všech údajů bude využívat:

a) nezávislé zdroje třetích stran, jako je organizace Eurocontrol;

b) systém NEATS, popsaný v příloze IIIa oddíle 2.

4. Pokud údaje chybí a provozovatel letadel prokázal, že není schopen získat je prostřednictvím systému NEATS či jiných metod, použije standardní hodnoty podle přílohy IIIa oddílu 5 a přílohy IIIb.

5. Provozovatelé letadel poskytnou ověřovateli přístup ke všem údajům, které jsou pro ověření nezbytné, včetně důvěrných údajů. Na žádost provozovatele letadel příslušný orgán nakládá s informacemi poskytnutými tímto provozovatelem letadel jako s důvěrnými.

6. Pokud není možné použít systém NEATS z důvodu jeho nedostupnosti, provozovatel letadel monitoruje u každého letu minimálně letové informace a vlastnosti letadla. V tomto případě provede provozovatel letadel výpočet CO_2(e) na let později, nejpozději poté, co Komise systém NEATS zpřístupní.

7. Pokud není možné použít společný referenční model NWP z důvodu jeho nedostupnosti v systému NEATS, použije provozovatel letadel odchylně od čl. 56a odst. 5 metodu D. Jakmile je společný referenční model NWP k dispozici, použije provozovatel letadel příslušnou metodu v souladu s čl. 56a odst. 5 a 6.

8. Systém NEATS se dle potřeby aktualizuje.“

36) Článek 58 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Provozovatel nebo provozovatel letadel vypracuje, zdokumentuje, provádí a udržuje písemné postupy činností týkajících se toku dat v souvislosti s monitorováním a vykazováním emisí skleníkových plynů a dopadů jiných látek z letectví než CO_2 a zajistí, aby roční výkaz emisí vyplývající z činností týkajících se toku dat neobsahoval nepřesnosti a byl v souladu s plánem monitorování, těmito písemnými postupy a tímto nařízením.“;

b) v odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) každý krok v toku dat od primárních dat po roční emise a dopady jiných látek z letectví než CO_2, který odráží pořadí a vzájemné vztahy mezi činnostmi týkajícími se toku dat, včetně použitých příslušných vzorců a kroků agregace údajů;“.

37) Článek 66 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Řešení nedostatků v údajích pro vykazování emisí“;

b) v odstavci 2 se poslední pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud počet letů, u nichž chybí údaje dle prvních dvou pododstavců, překročí 5 % letů vykázaných za rok, provozovatel letadel o tom neprodleně uvědomí příslušný orgán a přijme nápravná opatření za účelem zdokonalení metodiky monitorování.“

38) V článku 68 se doplňují nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„5. Provozovatel letadel předloží příslušnému orgánu za stejných podmínek, jaké jsou uvedeny v odstavci 1, samostatný výkaz týkající se ročních dopadů jiných látek z letectví než CO_2 v podobě přílohy ročního výkazu emisí.

6. Samostatný výkaz uvedený v odstavci 5 obsahuje alespoň informace uvedené v příloze X oddíle 2a.“

39) V čl. 69 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Každý provozovatel pravidelně kontroluje, zda lze použitou metodiku monitorování zlepšit.“

40) Článek 70 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Příslušný orgán provede konzervativní odhad emisí zařízení nebo provozovatele letadel a v příslušných případech konzervativní odhad dopadů jiných látek z letectví než CO_2 způsobených provozovatelem letadel ve všech následujících situacích:“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud ověřovatel v ověřovací zprávě podle prováděcího nařízení (EU) 2018/2067 uvedl nezávažné nepřesnosti, které provozovatel nebo provozovatel letadel neopravil před vydáním ověřovací zprávy, posoudí příslušný orgán tyto nepřesnosti a v příslušných případech provede konzervativní odhad emisí zařízení nebo provozovatele letadel a dopadů jiných látek z letectví než CO_2 způsobených provozovatelem letadel. Příslušný orgán oznámí provozovateli nebo provozovateli letadel, zda a jaké je třeba provést v ročním výkazu emisí opravy. Provozovatel nebo provozovatel letadel zpřístupní tyto informace ověřovateli.“

41) V článku 72 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Celkové roční emise jednotlivých skleníkových plynů – CO_2, N_2O a perfluoruhlovodíků (PFC), jakož i dopady jiných látek z letectví než CO_2 se vykazují zaokrouhleně na tuny CO_2 nebo CO_2(e). Celkové roční emise zařízení se vypočítají jako součet zaokrouhlených hodnot pro CO_2, N_2O a PFC.“

42) V článku 75d se odstavec 3 mění takto:

a) ve druhém pododstavci se výraz „biomasa“ nahrazuje výrazem „paliva s nulovým emisním faktorem“;

b) třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pro účely tohoto odstavce se použije čl. 38 odst. 5 a čl. 39a odst. 3, za předpokladu, že regulovaný subjekt má k dispozici příslušné informace o kritériích udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů paliv s nulovým emisním faktorem použitých pro spalování.“

43) Článek 75e se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) subjekt kategorie A, pokud je v letech 2027 až 2030 průměrné množství ověřených ročních emisí nejvýše 50 000 tun CO_2(e) za dva roky, které bezprostředně předcházejí vykazovanému období před použitím relevantního podílu, s výjimkou CO_2 pocházejícího z paliv s nulovým emisním faktorem;

b) subjekt kategorie B, pokud je v letech 2027 až 2030 průměrné množství ověřených ročních emisí vyšší než 50 000 tun CO_2(e) za dva roky, které bezprostředně předcházejí vykazovanému období před použitím relevantního podílu, s výjimkou CO_2 pocházejícího z paliv s nulovým emisním faktorem.“;

b) v odstavci 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) minimální palivové toky, kdy palivové toky vybrané regulovaným subjektem dohromady představují méně než 1 000 tun fosilního CO_2 za rok před použitím relevantního podílu;“

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud průměrné množství ověřených ročních emisí použité pro určení kategorie regulovaného subjektu podle odstavce 2 není k dispozici nebo již není pro účely odstavce 2 směrodatné, použije regulovaný subjekt ke stanovení kategorie regulovaného subjektu konzervativní odhad průměrných ročních emisí vypočtený před použitím relevantního podílu, s vyloučením CO_2 pocházejícího z paliv s nulovým emisním faktorem.“;

d) vkládá se nový odstavec 4a, který zní:

„4a. Odchylně od odstavců 2, 3 a 4 může příslušný orgán před rokem 2027 povolit regulovanému subjektu, aby klasifikoval sebe sama a každý palivový tok na základě emisí po použití relevantního podílu, s vyloučením CO_2 pocházejícího z paliv s nulovým emisním faktorem, pokud je regulovaný subjekt schopen příslušnému orgánu uspokojivě prokázat, že relevantní podíl použitý pro klasifikaci bude směrodatný i v budoucích letech.“;

e) odstavec 5 se zrušuje.

44) Název pododdílu 4 se nahrazuje tímto:

„**Zpracování biomasy, syntetických nízkouhlíkových paliv, obnovitelných paliv nebiologického původu a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku**“.

45) Článek 75m se mění takto:

a) název a návětí prvního odstavce se nahrazují tímto:

„*Článek 75m*

Propouštění palivových toků obsahujících biomasu, syntetická nízkouhlíková paliva, obnovitelná paliva nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku

1. Použije se článek 38, čl. 39 odst. 1, 3 a 4 a článek 39a. Za tímto účelem:“;

b) v odstavci 3 se výraz „podíl biomasy“ nahrazuje výrazem „podíl uhlíku s nulovým emisním faktorem“.

46) Článek 75n se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Příslušný orgán může regulovaný subjekt považovat za regulovaný subjekt s nízkými emisemi, pokud je splněna alespoň jedna z následujících podmínek:

a) v letech 2027 až 2030 bylo průměrné množství ověřených ročních emisí za dva roky předcházející vykazovanému období před použitím relevantního podílu, s vyloučením emisí CO_2 pocházejícího z paliv s nulovým emisním faktorem, nižší než 1 000 tun CO_2 za rok;

b) od roku 2031 byly průměrné roční emise tohoto regulovaného subjektu uvedené v ověřených výkazech emisí během obchodovacího období, které bezprostředně předcházelo aktuálnímu obchodovacímu období, vypočtené před použitím relevantního podílu a s vyloučením CO_2 pocházejícího z paliv s nulovým emisním faktorem, nižší než 1 000 tun CO_2 za rok;

c) pokud průměrné množství ročních emisí uvedené v písmenu a) není k dispozici nebo již není pro účely písmene a) směrodatné, ale roční emise tohoto regulovaného subjektu v následujících pěti letech, vypočtené před použitím relevantního podílu a s vyloučením CO_2 pocházejícího z paliv s nulovým emisním faktorem, budou na základě konzervativní metody odhadu nižší než 1 000 tun CO_2(e) za rok.“;

b) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Odchylně od odstavce 1 může příslušný orgán před rokem 2027 považovat regulovaný subjekt za regulovaný subjekt s nízkými emisemi na základě emisí po použití relevantního podílu, s vyloučením CO_2 pocházejícího z paliv s nulovým emisním faktorem, pokud je regulovaný subjekt schopen příslušnému orgánu uspokojivě prokázat, že relevantní podíl použitý pro klasifikaci bude směrodatný i v budoucích letech.“

47) Příloha I se mění takto:

a) oddíl 1 se mění takto:

i) v bodě 4 písm. g) se výraz „biomasa“ nahrazuje výrazem „paliva s nulovým emisním faktorem“;

ii) v bodě 7 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) v příslušných případech popisu metody konzervativního odhadu použité pro stanovení podílu s nulovým emisním faktorem a podílu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem ve vlastním nebo přemísťovaném CO_2 v souladu s články 48, 49 nebo 49a;“

iii) bod 8 se nahrazuje tímto:

„8) podrobný popis metodiky monitorování, je-li CO_2 chemicky vázán v souladu s článkem 49a, v příslušných případech ve formě popisu používaných písemných postupů, včetně následujících informací:

a) postupů pro určení, zda produkt, v němž je CO_2 trvale chemicky vázán v souladu s čl. 49a odst. 1 tohoto nařízení, splňuje, nebo nesplňuje požadavky stanovené v nařízení v přenesené pravomoci podle čl. 12 odst. 3b směrnice 2003/87/ES, a druhů použití těchto produktů;

b) popisu metodiky výpočtu pro stanovení množství trvale chemicky vázaného CO_2 v souladu s čl. 49a odst. 2;“

iv) doplňují se nové body 9 a 9a, které znějí:

„9) v příslušných případech popis postupu používaného k posouzení toho, zda zdrojové toky s nulovým emisním faktorem splňují požadavky čl. 38 odst. 5 nebo čl. 39a odst. 3 nebo 4;

9a) v příslušných případech popis postupu používaného pro stanovení množství bioplynu s nulovým emisním faktorem na základě záznamů o nákupu v souladu s čl. 39 odst. 4 nebo množství obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem v souladu s čl. 39a odst. 5;“

b) oddíl 2 se mění takto:

i) bod 1 se mění takto:

— písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) popis postupů, systémů a odpovědností používaných k aktualizaci úplnosti seznamu zdrojů emisí pro sledovaný rok k zajištění úplnosti monitorování a vykazování emisí a dopadů jiných látek z letectví než CO_2 u vlastních i pronajatých letadel;“,

— písmena k), l) a m) se nahrazují tímto:

„k) potvrzení, zda provozovatel letadel hodlá použít některý z nástrojů uvedených v čl. 55 odst. 2 tohoto nařízení a zda má v úmyslu využít zjednodušení podle čl. 28a odst. 4 směrnice 2003/87/ES;

l) v příslušných případech popis postupu používaného k posouzení toho, zda biopalivo, obnovitelné palivo nebiologického původu, recyklované palivo s obsahem uhlíku nebo syntetické nízkouhlíkové palivo, jejichž emise se pokládají za nulové, splňují požadavky článku 54c tohoto nařízení;

m) v příslušných případech popis postupu používaného ke stanovení množství alternativních leteckých paliv v souladu s čl. 53 odst. 1 a k zajištění toho, aby vykazovaná čistá paliva splňovala podmínky stanovené v článku 53a tohoto nařízení;“,

— písmeno o) se nahrazuje tímto:

„o) v příslušných případech popis postupu používaného ke stanovení množství způsobilého leteckého paliva v souladu s čl. 54a odst. 3 a k zajištění toho, aby vykazovaná paliva splňovala podmínky stanovené v čl. 54a odst. 4 a 5 tohoto nařízení;“,

— doplňují se nová písmena p) a q), která znějí:

„p) potvrzení o tom, zda provozovatel letadel provozuje lety podle čl. 56a odst. 1;

q) potvrzení o tom, zda má provozovatel letadel v úmyslu využívat ke stanovení dopadů jiných látek z letectví než CO_2 pouze systém NEATS, nebo zda má v úmyslu používat pro všechny monitorované údaje nebo jejich část vlastní IT nástroje nebo IT nástroje třetích stran, jak je popsáno v čl. 56a odst. 7;“

ii) v bodě 2 se návětí nahrazuje tímto:

„2. Pro účely monitorování emisí obsahuje plán monitorování provozovatelů letadel, kteří nejsou malými producenty emisí v souladu s čl. 55 odst. 1 nebo kteří nechtějí používat nástroj malých producentů emisí v souladu s čl. 55 odst. 2, tyto informace:“;

iii) doplňuje se nový bod 3, který zní:

„3. Pro účely monitorování dopadů jiných látek z letectví než CO_2 obsahuje plán monitorování provozovatelů letadel, kteří ke stanovení dopadů jiných látek z letectví než CO_2 nepoužívají pouze systém NEATS, v příslušných případech tyto informace:

a) popis modulu pro odhad spalování paliva a emisí, výpočetního modelu CO_2(e) a souvisejících IT nástrojů, které provozovatelé letadel hodlají používat;

b) popis a schéma procesu monitorování údajů týkajících se výpočetního modelu CO_2(e) popsaného v příloze IIIa oddíle 4 tohoto nařízení;

c) popis písemného postupu pro zajištění toho, aby do výpočetních modelů CO_2(e) byly použity vhodné vstupní údaje v souladu s přílohou IIIa tohoto nařízení a aby byly zohledněny účinky všech činitelů, které nejsou spojeny s CO_2, na klima za jednotlivé lety;

d) popis písemného postupu pro zjištění a posouzení nedostatků v údajích a pro použití standardních hodnot popsaných v příloze IIIa oddíle 5 a v příloze IIIb tohoto nařízení za účelem doplnění chybějících údajů.“;

c) v oddíle 4 se bod 3 nahrazuje tímto:

„3) v příslušných případech popis postupu používaného k posouzení toho, zda palivové toky s nulovým emisním faktorem splňují požadavky čl. 38 odst. 5 nebo čl. 39a odst. 3 nebo 4 a případně čl. 75m odst. 2 tohoto nařízení;".

48) Příloha II se mění takto:

a) oddíl 1 se mění takto:

i) druhý odstavec se nahrazuje tímto:

„Pokud tabulka 1 neobsahuje činnosti uvedené v příloze I směrnice 2003/87/ES a není použita hmotnostní bilance podle článku 25 tohoto nařízení, použije provozovatel pro tyto činnosti úrovně přesnosti uvedené v tabulce 1 v části „Spalování paliv a paliva použitá jako vstup do procesu.";"

ii) tabulka 1 se mění takto:

— v jedenáctém řádku se nadpis „**Rafinace minerálních olejů**" nahrazuje tímto:

„**Rafinace olejů**",

— v 51. řádku se nadpis „**Výroba primárního hliníku**" nahrazuje tímto:

„**Výroba primárního hliníku nebo oxidu hlinitého**",

— na konec tabulky se doplňuje nový řádek, který zní:

„Zachycování a přemísťování CO_2 a jeho geologické ukládání v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES					
Hmotnostní bilance přemístěného CO_2	CO_2 přemístěný do nebo ze zařízení, přepravní infrastruktury nebo úložiště, vypuštěné, uniklé nebo fugitivní emise [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Emise CO_2 z vypouštění a úniků a fugitivní emise	CO_2 vypuštěný, uniklý nebo z fugitivních emisí [t]	± 17,5 %	± 12,5 %	± 7,5 %"	

b) v oddíle 2.1 se první odstavec nahrazuje tímto:

„Při stanovení podílu biomasy, podílu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podílu syntetického nízkouhlíkového paliva pro směsné palivo či materiál se vymezené úrovně přesnosti vztahují k předběžnému emisnímu faktoru. U fosilních paliv a materiálů se úrovně přesnosti vztahují k emisnímu faktoru.";

c) oddíl 2.4 se nahrazuje tímto:

„2.4 **Úrovně přesnosti pro podíl biomasy**

Úroveň přesnosti 1: provozovatel použije příslušnou hodnotu zveřejněnou příslušným orgánem nebo Komisí nebo hodnoty v souladu s čl. 31 odst. 1.

Úroveň přesnosti 2: provozovatel použije metodu odhadu schválenou v souladu s čl. 39 odst. 2 druhým pododstavcem.

Úroveň přesnosti 3a: provozovatel použije analýzy v souladu s čl. 39 odst. 2 prvním pododstavcem a v souladu s články 32 až 35.

Úroveň přesnosti 3b: u paliv pocházejících z výrobního procesu s definovanými a vyhledatelnými vstupními toky může provozovatel založit odhad na materiálové bilanci fosilního uhlíku a uhlíku pocházejícího z biomasy vstupujícího do procesu a vystupujícího z procesu, jako je systém hmotnostní bilance v souladu s čl. 30 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001.

Pokud provozovatel v souladu s čl. 39 odst. 1 tohoto nařízení předpokládá 100% podíl fosilního uhlíku, nestanoví se pro podíl biomasy žádná úroveň přesnosti.";

d) doplňuje se nový oddíl 2.5, který zní:

„2.5 **Úrovně přesnosti pro podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva**

Úroveň přesnosti 1: provozovatel určí podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva na základě systému hmotnostní bilance v souladu s čl. 30 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001.

Pokud provozovatel v souladu s čl. 39a odst. 1 tohoto nařízení předpokládá 100% podíl fosilního uhlíku, nestanoví se pro podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva žádná úroveň přesnosti.“;

e) oddíl 3.1 se mění takto:

i) třetí odstavec se nahrazuje tímto:

„Při stanovení podílu biomasy, podílu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podílu syntetického nízkouhlíkového paliva u směsného paliva či materiálu se vymezené úrovně přesnosti vztahují k celkovému obsahu uhlíku. Podíl biomasy v uhlíku se stanoví pomocí úrovní přesnosti vymezených v oddíle 2.4 této přílohy. Podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva v uhlíku se stanoví pomocí úrovní přesnosti vymezených v oddíle 2.5 této přílohy.“;

ii) v položce „Úroveň přesnosti 2b“ se první věta nahrazuje tímto:

„Úroveň přesnosti 2b: provozovatel odvodí obsah uhlíku z emisních faktorů pro palivo na základě jednoho z těchto zavedených náhradních postupů v kombinaci s empirickou korelací stanovenou alespoň jednou za rok v souladu s články 32 až 35 tohoto nařízení:“;

f) doplňuje se nový oddíl 3.4, který zní:

„3.4 **Úrovně přesnosti pro podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva**

Použijí se úrovně přesnosti vymezené v oddíle 2.5 této přílohy.“;

g) g) v oddíle 4 se před oddíl 4.1 vkládá nový odstavec, který zní:

„Odchylně od ustanovení tohoto oddílu a následujících pododdílů mohou provozovatelé pokládat emise z procesů z materiálů za nulové, pokud dané materiály splňují všechny tyto podmínky:

i) nesplňují definice obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku ani syntetických nízkouhlíkových paliv;

ii) byly vyrobeny v jiném zařízení, na které se vztahuje směrnice 2003/87/ES;

iii) při jejich výrobě byl chemicky vázán CO_2;

iv) zařízení, které emitovalo CO_2 uvedený v bodě iii), zahrnulo tento CO_2 do svého ročního výkazu emisí;

v) nesplňují specifikaci produktu uvedeného v nařízení v přenesené pravomoci přijatém podle čl. 12 odst. 3b směrnice 2003/87/ES.“;

h) doplňuje se nový oddíl 4.7, který zní:

„4.7 **Úrovně přesnosti pro podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva**

Použijí se úrovně přesnosti vymezené v oddíle 2.5 této přílohy.“

49) Příloha IIa se mění takto:

a) v oddíle 2.1 se za první pododstavec vkládá nový druhý pododstavec, který zní:

„Při stanovení podílu obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podílu syntetického nízkouhlíkového paliva u směsného paliva se vymezené úrovně přesnosti vztahují k předběžnému emisnímu faktoru“;

b) vkládá se oddíl 2.3a, který zní:

„2.3a **Úrovně přesnosti pro podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva**

Úroveň přesnosti 1: provozovatel určí podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva na základě systému hmotnostní bilance v souladu s čl. 30 odst. 1 směrnice (EU) 2018/2001.

Pokud provozovatel v souladu s čl. 39a odst. 1 tohoto nařízení předpokládá 100% podíl fosilního uhlíku, nestanoví se pro podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva žádná úroveň přesnosti.“

50) V příloze III se název nahrazuje tímto:

„Metodiky monitorování pro emise z oblasti letectví (článek 53)“.

51) Vkládají se nové přílohy IIIa a IIIb, které znějí:

„

PŘÍLOHA IIIa

Metodiky monitorování pro dopady jiných látek z letectví než CO_2 (článek 56a)

1. DEFINICE TÝKAJÍCÍ SE DOPADŮ JINÝCH LÁTEK Z LETECTVÍ NEŽ CO_2

1. „Letovými informacemi“ se rozumí alespoň volací značka podle článku 51 tohoto nařízení, den a čas odletu a příletu daného letu, vyjádřené v koordinovaném světovém čase (UTC), a kódy ICAO a/nebo identifikátory polohy Mezinárodního sdružení leteckých dopravců (IATA) pro výchozí a cílové letiště, které umožňují jednoznačnou identifikaci daného letu;

2. „informacemi o fázích letu“ se rozumí rozdělení údajů (např. poloha letadla 4D, průtok paliva) podle provozních fází letu (vzlet, stoupání, cestovní let apod.);

3. „provozní letovou obálkou“ se rozumí hranice nadmořské výšky, rychlosti letadla a míry vytížení pro každou fázi letu;

4. „pravou vzdušnou rychlostí“ se rozumí rychlost letadla vzhledem ke vzduchové hmotě, kterou letí, v metrech za sekundu (m/s);

5. „polohou letadla 4D“ se rozumí čtyřrozměrná poloha letadla definovaná zeměpisnou šířkou v desetinných stupních, zeměpisnou délkou v desetinných stupních a nadmořskou výškou v tlakové nadmořské výšce v kterémkoli časovém okamžiku mezi začátkem a koncem letu;

6. „časovým razítkem“ se rozumí snímek dat (např. poloha letadla 4D, průtok paliva), který odpovídá danému časovému okamžiku v sekundách v průběhu letu a který je třeba posuzovat společně s časovým intervalem;

7. „časovým intervalem“ se rozumí doba v sekundách mezi dvěma časovými razítky v průběhu letu, která nepřesahuje 60 sekund;

8. „posledním letovým plánem“ se rozumí nejnovější letový plán, který je pro daný let k dispozici a je potvrzen příslušnou leteckou navigační službou před uskutečněním letu. Posledním letovým plánem může být model RTFM (*Regulated Tactical Flight Model*) organizace Eurocontrol nebo případně model FTFM (*Filed Tactical Flight Model*) organizace Eurocontrol nebo rovnocenný model z hlediska přesnosti údajů;

9. „proletěnou dráhou letu“ se rozumí trajektorie, po které letadlo letělo z výchozího bodu (odlet) do cílového bodu (přílet), tvořená všemi časovými razítky a zaznamenávaná v průběhu letu. Proletěnou dráhu letu lze získat ze zapisovače letových údajů nebo od třetí strany. Její přesnost by měla být pokud možno rovnocenná modelu CTFM (*Current Tactical Flight Model*) organizace Eurocontrol;

10. „zapisovačem letových údajů“ se rozumí specializované elektronické zařízení instalované na palubě letadla za účelem zaznamenávání různých parametrů a událostí během letového provozu. Tyto parametry mohou mimo jiné zahrnovat vstupní údaje pro řízení letu, informace o výkonu letadla, údaje o motoru a navigační informace;

11. „trojrozměrnými radiačními veličinami“ se rozumí řada proměnných, například hustota radiačního toku nebo rychlost radiačního ohřevu, které popisují, jak se záření mění v prostoru, včetně zemského povrchu a atmosféry, a v čase;

12. „tlakem“ se rozumí síla v pascalech (Pa), jíž působí hmotnost vzduchu v atmosféře nad daným bodem, kde se letadlo nachází v daném časovém okamžiku v průběhu letu, s přihlédnutím k trojrozměrným radiačním veličinám;

13. „teplotou okolního vzduchu“ se rozumí teplota vzduchu, který obklopuje letadlo v daném časovém okamžiku v průběhu letu, v kelvinech (K), udávaná pro účely trojrozměrných radiačních veličin;

14. „specifickou vlhkostí“ se rozumí poměr vodní páry na kilogram celkové hmotnosti vzduchu (kg/kg) obklopujícího letadlo v daném časovém okamžiku v průběhu letu, udávaný pro účely trojrozměrných radiačních veličin;

15. „mezinárodní standardní atmosférou (ISA)“ se rozumí standard, s nímž se porovnává skutečná atmosféra v kterémkoli bodě a čase, založený na konkrétních hodnotách tlaku, hustoty a teploty na střední hladině moře, z nichž všechny s rostoucí výškou klesají;

16. „základními meteorologickými údaji“ se rozumí kategorie informací zahrnující pro každý let alespoň tlak, teplotu okolního vzduchu a specifickou vlhkost, jež se využívá v modulech pro odhad spalování paliva a emisí. Tyto hodnoty lze odhadnout přinejmenším prostřednictvím standardizované korekce závislé na nadmořské výšce a/nebo na základě pozorování třetích stran po ukončení letu;

17. „relativní vlhkostí nad ledem“ se rozumí koncentrace vodní páry přítomné ve vzduchu, v procentech, v porovnání s její koncentrací v bodě nasycení ledu;

18. „východním a severním větrem“ se rozumí horizontální rychlost vzduchu pohybujícího se směrem k východu nebo severu, v metrech za sekundu, v daném časovém okamžiku v průběhu letu, udávaná pro účely trojrozměrných radiačních veličin;

19. „vertikální rychlostí“ se rozumí rychlost pohybu vzduchu ve směru nahoru nebo dolů (v Pa/s), přičemž záporné hodnoty vertikální rychlosti znamenají pohyb nahoru. Je třeba vypočítat např. advekci a střih větru;

20. „specifickým ledovým vodním obsahem oblaku“ se rozumí hmotnost částic ledu v oblaku na kilogram celkové hmotnosti vlhkého vzduchu (kg/kg) obklopujícího letadlo v daném časovém okamžiku v průběhu letu, udávaná pro účely trojrozměrných radiačních veličin;

21. „geopotenciálem“ se rozumí intenzita gravitačního pole, které působí na letadlo v různých výškách v daném časovém okamžiku v průběhu letu, v metrech čtverečních na sekundu čtvereční (m^2/s^2), udávaná pro účely trojrozměrných radiačních veličin;

22. „odchozím dlouhovlnným zářením“ se rozumí celkové záření emitované do vesmíru systémem zemské atmosféry, ve W/m^2, v daném časovém okamžiku v průběhu letu, udávané pro účely trojrozměrných radiačních veličin;

23. „odraženým slunečním zářením“ se rozumí část slunečního záření, která se odráží zpět do vesmíru od zemského povrchu, mraků, aerosolů a jiných atmosférických částic, ve W/m^2, v daném časovém okamžiku v průběhu letu, udávaná pro účely trojrozměrných radiačních veličin;

24. „přímým slunečním zářením“ se rozumí část slunečního záření, která dopadá na zemský povrch přímo ze Slunce, aniž by byla rozptýlena nebo odražena atmosférou nebo oblaky, ve W/m^2, v daném časovém okamžiku v průběhu letu, udávaná pro účely trojrozměrných radiačních veličin;

25. „společným referenčním modelem numerické předpovědi počasí (NWP)“ se rozumí výpočetní systém používaný v meteorologii, který zahrnuje algoritmy a matematické formulace implementované v softwaru, určené k simulaci a předpovídání atmosférických podmínek ve vymezené prostorové a časové oblasti (prostorová síť). V případě rozšířených meteorologických údajů poskytuje Komise společný referenční model NWP prostřednictvím systému NEATS;

26. „rozšířenými meteorologickými údaji“ se rozumí kategorie informací zahrnující pro každý let tlak, teplotu okolního vzduchu, specifickou vlhkost, relativní vlhkost nad ledem, východní a severní vítr, vertikální rychlost, specifický ledový vodní obsah oblaku, geopotenciál, odchozí dlouhovlnné záření, odražené sluneční záření a přímé sluneční záření, přebírané jako vstupní údaje ze společného referenčního modelu NWP, poskytovaného Komisí prostřednictvím systému NEATS;

27. „identifikátorem motoru“ se rozumí jedinečné identifikační číslo motoru letadla, které je obsaženo v databance emisí motorů ICAO, nebo jeho ekvivalent, které umožňují jednoznačnou identifikaci motorů připojených k letadlu prostřednictvím mezinárodně uznávaných standardizovaných seznamů;

28. „hmotností letadla“ se rozumí hmotnost letadla v kilogramech podél dráhy letu, která se rovná vzletové hmotnosti, od níž se odečte spotřeba paliva v průběhu letu v daném časovém okamžiku. Pokud hmotnost letadla není k dispozici, lze ji přibližně určit na základě buď vzletové hmotnosti, nebo míry vytížení a buď daného průtoku paliva, nebo průtoku paliva vypočteného prostřednictvím simulace výkonu letadla za použití modulu pro spalování paliva;

29. „vzletovou hmotností“ se rozumí hmotnost letadla na začátku rozjezdu, včetně všech věcí a osob, které jsou v tomto okamžiku na palubě, v kilogramech. Používá se k přibližnému určení hmotnosti letadla, pokud tato hmotnost není k dispozici. Pokud vzletová hmotnost není k dispozici, lze ji přibližně určit na základě míry vytížení;

30. „maximální vzletovou hmotností“ se rozumí maximální hmotnost v kilogramech, při které smí pilot letadla vzlétnout, stanovená výrobcem letadla;

31. „maximální hmotností užitečného zatížení“ se rozumí maximální hmotnost cestujících a souvisejících zavazadel a hmotnost nákladu, včetně pošty a příručních zavazadel, které může letadlo přepravovat. Hodnoty maximálního užitečného zatížení lze získat použitím modulu pro spalování paliva;

32. „mírou vytížení“ se rozumí hmotnost cestujících, nákladu a zavazadel, včetně pošty a příručních zavazadel, vyjádřená jako podíl maximální hmotnosti užitečného zatížení. Pokud není k dispozici vzletová hmotnost, použije se k jejímu přibližnému určení míra vytížení. Pokud není k dispozici míra vytížení, použije se konzervativní standardní hodnota v souladu s přílohou IIIa oddílem 5;

33. „průtokem paliva“ se rozumí hmotnost paliva v kilogramech, která v průběhu letu prochází palivovým systémem letadla do jeho motorů za sekundu. Lze ho modelovat při plánování letu, měřit za letu nebo odhadnout prostřednictvím modulu pro spalování paliva;

34. „účinností leteckého motoru“ se rozumí procento užitečného tahu generovaného leteckým motorem v poměru k energii dodané palivem;

35. „výkonem letadla“ se rozumí kategorie informací zahrnující průtok paliva a účinnost leteckého motoru podle všech jednotlivých časových razítek;

36. „poměrem vodíku a uhlíku (H/C) v palivu na let“ se rozumí počet atomů vodíku (H) na atom uhlíku (C) v jedné molekule použitého paliva na let;

37. „obsahem aromatických uhlovodíků v palivu na let“ se rozumí procentuální obsah aromatických uhlovodíků v použitém palivu na let;

38. „vlastnostmi letového paliva“ se rozumí kategorie informací zahrnující pro každý let poměr vodíku a uhlíku a obsah aromatických uhlovodíků v palivu na palubě a jeho výhřevnost.

2. SYSTÉM PRO SLEDOVÁNÍ DOPADŮ JINÝCH LÁTEK Z LETECTVÍ NEŽ CO_2 (NEATS)

Systém NEATS poskytuje Komise provozovatelům letadel, akreditovaným ověřovatelům a příslušným orgánům s cílem usnadnit a pokud možno co nejvíce automatizovat monitorování, vykazování a ověřování dopadů jiných látek z letectví než CO_2, aby se minimalizovala administrativní zátěž.

Systém NEATS je v souladu se zásadami stanovenými v čl. 75 odst. 1 tohoto nařízení a poskytuje vyhrazené a zabezpečené uživatelské rozhraní pro každého jednotlivého provozovatele letadel, ověřovatele a příslušný orgán.

Monitorování:

Systém NEATS zefektivňuje proces monitorování, protože přímo zahrnuje nebo zpřístupňuje dostupné dráhy letů a meteorologické údaje shromážděné třetími stranami, což umožňuje minimalizovat monitorování prováděné provozovateli letadel na vlastnosti letadel a v případě potřeby i vlastnosti paliva, definované v příloze IIIa oddíle 1, nebo ho učinit plně automatickým v závislosti na použití standardních hodnot.

Systém NEATS zahrnuje postupy výpočtu CO_2(e) uvedené v čl. 56a odst. 4 tohoto nařízení a poskytuje společný referenční model NWP, pokud jsou zapotřebí rozšířené meteorologické údaje (metoda C). Výsledkem je výpočet CO_2(e) na let jakožto součásti monitorovaných údajů.

Vykazování:

Systém NEATS zefektivňuje vykazování podle čl. 68 odst. 5 tohoto nařízení. Ke konci každého vykazovaného roku tento nástroj automaticky vygeneruje tabulku ve formátu XML podle přílohy X oddílu 2a bodu 9 tohoto nařízení, čímž minimalizuje administrativní zátěž spojenou s vykazováním.

Ověřování:

Systém NEATS zefektivňuje ověřování a křížové kontroly prováděné ověřovatelem, resp. příslušným orgánem. Nabízí prostředky k ověření CO_2(e) na let a zároveň chrání důvěrné údaje.

Uchovávání údajů:

Systém NEATS umožňuje ukládání veškerých údajů (dodaných provozovateli letadel a třetími stranami), bezpečné kódování důvěrných údajů a jejich ochranu před zveřejněním, pokud jsou tyto údaje nahrány provozovatelem letadel do systému NEATS a pokud jsou provozovatelem letadel označeny za důvěrné.

Transparentnost:

Systém NEATS se při výpočtu CO_2(e) u dopadů jiných látek z letectví než CO_2 opírá o nejmodernější modely. Provozovatelé letadel mohou vyvinout vlastní nástroje nebo použít nástroje třetích stran, pokud tyto nástroje splňují požadavky stanovené v této příloze.

Systém NEATS poskytuje na veřejných internetových stránkách souhrn nedůvěrných údajů a CO_2(e) dle jednotlivých letů a provozovatelů letadel.

3. MODULY PRO ODHAD SPALOVÁNÍ PALIVA A EMISÍ, POKUD JDE O DOPADY JINÝCH LÁTEK Z LETECTVÍ NEŽ CO_2

Modul pro spalování paliva:

Modul pro spalování paliva je založen na kinetickém přístupu k modelování výkonu letadla, který umožňuje přesně předpovídat dráhy letu letadel a související spotřebu paliva v rámci celé provozní letové obálky a ve všech fázích letu. Model zpracovává teoretické základní údaje za účelem výpočtu výkonnostních parametrů letadla, včetně informací o odporu vzduchu, vztlaku, hmotnosti, tahu, spotřebě paliva a rychlostech pro fázi stoupání, cestovního letu a klesání letadla za předpokladu běžného provozu letadla. Koeficienty specifické pro určité letadlo jsou kromě toho klíčovými vstupními údaji pro výpočet plánované dráhy letu u konkrétních typů letadel.

Modul pro odhad emisí:

Modul pro odhad emisí umožňuje vypočítat emise NOx, HC a CO z leteckých motorů pomocí korelačních rovnic, a to bez interních modelů výkonu letadla a motoru spojených s interními charakteristikami emisí motoru. Tento modul používá emisní indexy výstupních plynů (EI) dle certifikace typu motoru ICAO za předem definovaných konkrétních referenčních podmínek a odhaduje odpovídající indexy EI v průběhu letu za předpokladu podmínek mezinárodní standardní atmosféry (ISA) s použitím korekčních faktorů pro rozdíly v podmínkách mezinárodní standardní atmosféry týkající se teploty, tlaku a vlhkosti.

4. VÝPOČETNÍ MODELY CO_2(e) PRO DOPADY JINÝCH LÁTEK Z LETECTVÍ NEŽ CO_2

Obecná kritéria:

Ve výpočetních modelech CO_2(e) provozovatel letadel zohlední klimatické dopady všech činitelů nesouvisejících s CO_2 za každý jednotlivý let, včetně drah letu (letový plán a proletěné dráhy letu), jakož i vlastnosti letadla a letového paliva. Emise z jednotlivých letů se započítávají jako pulzní emise. Při použití výpočetních modelů CO_2(e) se údaje o emisích z letadla, jež závisejí na dráze letu, použijí pro výpočet všech následujících prvků:

a) změny složení;

b) časový vývoj radiačního účinku způsobený změnami složení;

c) změny teploty v blízkosti povrchu způsobené emisemi z letadla, jež závisejí na dráze letu.

Administrativní a výpočetní náročnost musí být co nejmenší, aby byla zajištěna proveditelnost pro všechny zúčastněné strany. Model nebo modely musí být transparentní a vhodné pro provozní použití.

V závislosti na modelu existují dva typy seznamů požadavků:

Metoda C:

V případě postupu založeného na počasí se zohlední klimatické dopady všech emisí z letadla nesouvisejících s CO_2 v určitém místě a čase s přihlédnutím k aktuálním meteorologickým informacím a vypočítají se klimaticky optimalizované čtyřrozměrné dráhy letu pro účely plánování jednotlivých letů. Aby bylo možné podrobně zohlednit klimatické dopady s ohledem na aktuální atmosférické podmínky, musí být v těchto modelech výslovně uvažovány různé typy letadel a pohonných jednotek a také různé vlastnosti paliva. Zahrnují se rovněž odhady vzniku, životního cyklu a klimatického dopadu kondenzační stopy u jednotlivých letů, jakož i doba setrvání emitovaných H_2O a NO_x a jejich dopad na složení atmosféry. Aby model nebo modely byly schopny poskytnout pokročilé informace použitelné při každodenním plánování letů, musí být výpočetně efektivní.

Každý provozovatel letadel monitoruje u jednotlivých letů tyto údaje:

a) letové informace;

b) dráhu letu, definovanou minimálně v posledním letovém plánu;

c) rozšířené meteorologické údaje;

d) vlastnosti letadla;

e) (nepovinné) informace o výkonu letadla. Upřednostňuje se použití plánovaného průtoku paliva, aby byl zajištěn soulad s dostupnými údaji posledního letového plánu;

f) vlastnosti letového paliva.

Metoda D:

V případě zjednodušeného postupu založeného na poloze použije provozovatel letadel model(y) klimatické odezvy, aby odhadl dopad všech látek jiných než CO_2 pro každý jednotlivý let na klimatologickém základě. Tento nástroj nebo nástroje se použijí k posouzení klimatického přínosu obecných možností směrování tratí, přičemž se zohlední obecné rozdíly ve vlastnostech letadel, různých typů pohonných jednotek a paliva prostřednictvím jejich fyzikálních parametrů. CO_2(e) vypočtený pomocí zjednodušeného postupu založeného na poloze zprůměruje všechny významné odchylky u jednotlivých letů za delší časové období. Tento model nebo modely by měly zajistit nižší náročnost, pokud jde o potřebu údajů, jejich výpočet a zpracování, ve srovnání s modelem nebo modely pro postup založený na počasí.

Odchylně od metody C mohou malí producenti emisí, vymezení v čl. 55 odst. 1 tohoto nařízení, monitorovat u jednotlivých letů tyto údaje:

a) letové informace;

b) dráhu letu, definovanou proletěnou dráhou letu;

c) základní meteorologické údaje;

d) vlastnosti letadla;

e) (volitelně) informace o výkonu letadla během letu;

f) (volitelně) vlastnosti letového paliva.

5. POUŽITÍ STANDARDNÍCH HODNOT PRO DOPADY JINÝCH LÁTEK Z LETECTVÍ NEŽ CO_2

S výhradou další kontroly ze strany příslušného orgánu a Komise vede vždy použití standardních hodnot k vyšším hodnotám CO_2(e) na let ve srovnání s hodnotami, jež lze získat při použití monitorovaných údajů.

1. Dráha letu:

   a) Pro účely použití metody C musí být k dispozici poslední letový plán. Pokud není k dispozici model RTFM nebo rovnocenný model, použije se jako standardní model FTFM nebo rovnocenný model. Jestliže v tomto případě nejsou k dispozici údaje podle časových razítek, lze je vypočítat lineární interpolací naměřených údajů pocházejících ze dvou časů měření nejblíže před a po uvažovaném časovém razítku v rámci téže letové fáze za předpokladu, že výsledkem je homogenní dráha letu pro danou letovou fázi, zejména pro fázi cestovního letu.

   b) Pro účely použití metody D:

      i) musí vždy být k dispozici proletěná dráha letu. Pokud není k dispozici model CTFM nebo jeho ekvivalent, lze použít model RTFM nebo FTFM;

ii) pokud nejsou k dispozici údaje podle časového razítka, lze je vypočítat lineární interpolací naměřených údajů pocházejících ze dvou časů měření nejblíže před a po uvažovaném časovém razítku v rámci téže letové fáze za předpokladu, že výsledkem je homogenní dráha letu pro danou letovou fázi, zejména pro fázi cestovního letu.

2. Vlastnosti letadla:

   a) Identifikátor motoru: pokud není k dispozici identifikátor motoru ani jeho ekvivalent, použijí se konzervativní standardní hodnoty podle typu letadla, definované v příloze IIIb tohoto nařízení.

   b) Hmotnost letadla: pokud není k dispozici hmotnost letadla, může ji provozovatel letadel simulovat pomocí vzletové hmotnosti. Pokud není k dispozici ani hmotnost letadla, ani vzletová hmotnost, lze k přibližnému určení vzletové hmotnosti použít míru vytížení. Pokud není k dispozici míra vytížení, použije se standardní hodnota 1.

3. Výkon letadla:

   Průtok paliva: pokud není k dispozici údaj o průtoku paliva ze zapisovače letových údajů, může provozovatel letadel použít jiné prostředky k odvození průtoku paliva v souladu s přílohou IIIa oddílem 1 tohoto nařízení, kde je průtok paliva definován, s přihlédnutím k tahu, který závisí na hmotnosti letadla a pravé vzdušné rychlosti.

4. Vlastnosti letového paliva:

   Pokud nejsou k dispozici žádné vlastnosti letového paliva, předpokládají se horní mezní hodnoty paliva Jet A-1 podle standardní specifikace ASTM pro letecká turbínová paliva:

   a) obsah aromatických uhlovodíků: 25 % obj.;

   b) síra: 0,3 % hmotnosti;

   c) naftalen 3,0 % obj.

PŘÍLOHA IIIb

Konzervativní standardní identifikátory motorů dle typu letadla

ICAO	**První UID**
A148	13ZM003
A19N	01P22PW163
A20N	01P22PW163
A21N	01P20CM132
A306	1PW048
A30B	1GE007
A310	1PW027
A318	7CM049
A319	1IA001
A320	1IA001
A321	3IA008
A332	4PW067
A333	4PW067
A337	3RR029
A338	04P24RR146
A339	02P23RR141
A343	2CM015
A346	8RR045
A358	01P18RR125
A359	01P21RR125
A35K	01P21RR125
A388	9EA001
A3ST	1GE021
AN72	1ZM001
B38M	01P20CM138
B39M	01P20CM138
B463	1TL003
B701	1PW001
B703	1PW001
B721	1PW008
B731	01P20CM138
B732	1PW008
B733	1CM007
B734	1CM007
B735	1CM007
B736	3CM031

B737	2CM015
B738	2CM015
B739	3CM034
B741	8PW088
B742	1RR011
B743	1PW029
B744	1RR010
B748	13GE157
B74S	8PW088
B752	1RR011
B753	3RR034
B762	1PW026
B763	5GE085
B764	5GE085
B772	3GE060
B773	2RR024
B77L	01P21GE217
B77W	01P21GE217
B778	01P21GE217
B779	01P21GE217
B788	02P23RR138
B789	02P23RR138
B78X	02P23RR138
BCS1	16PW111
BCS3	16PW111
C550	1PW037
C560	1PW037
C650	1AS002
C680	7PW077
C68A	7PW077
C700	01P18HN013
C750	6AL024
CL30	11HN003
CL35	01P14HN011
CL60	10GE130
CRJ2	01P05GE189
CRJ7	01P11GE202
CRJ9	01P08GE190
CRJX	01P08GE193
E135	01P10AL033

E145	6AL006
E170	01P08GE197
E190	10GE130
E195	10GE130
E290	04P20PW200
E295	04P20PW201
E35L	6AL006
E545	11HN003
E550	01P14HN016
E55P	01P14HN016
E75L	01P08GE197
E75S	01P08GE197
F100	1RR020
F2TH	01P07PW146
F900	1AS001
FA10	1AS002
FA50	1AS002
FA7X	03P16PW192
FA8X	03P15PW193
G280	01P11HN012
GA5C	01P22PW142
GA6C	01P22PW141
GALX	7PW077
GL5T	4BR004
GL7T	21GE185
GLEX	4BR004
GLF4	11RR048
GLF5	4BR004
GLF6	4BR004
H25B	1AS001
H25C	7PW077
HA4T	01P07PW146
IL62	1KK001
IL86	1KK003
LJ35	1AS001
LJ45	1AS002
LJ55	1AS002

MD11	5GE085
MD90	1IA001
RJ85	1TL004
SU95	01P11PJ004
T154	1KK001“

52) Příloha IV se mění takto:

a) název oddílu 2 se nahrazuje tímto:

„RAFINACE OLEJŮ PODLE PŘÍLOHY I SMĚRNICE 2003/87/ES“;

b) oddíl 5 se mění takto:

(1) název oddílu 5 se nahrazuje tímto:

„VÝROBA ŽELEZA A OCELI PODLE PŘÍLOHY I SMĚRNICE 2003/87/ES“;

(2) v oddíle 5 písmenu B prvním odstavci se výraz „surové železo“ nahrazuje výrazem „železo“;

c) v oddíle 6 písmenu A se první odstavec nahrazuje tímto:

„Provozovatel nepoužije ustanovení tohoto oddílu pro monitorování a vykazování emisí CO_2 z výroby železa a oceli a primárního hliníku.“;

d) oddíl 7 se mění takto:

i) název se nahrazuje tímto:

„EMISE CO_2 Z VÝROBY NEBO ZPRACOVÁNÍ PRIMÁRNÍHO HLINÍKU NEBO OXIDU HLINITÉHO PODLE PŘÍLOHY I SMĚRNICE 2003/87/ES“;

ii) v písmenu A se první a druhý odstavec nahrazují tímto:

„Provozovatel použije ustanovení tohoto oddílu pro monitorování a vykazování emisí CO_2 z výroby oxidu hlinitého (Al_2O_3), výroby elektrod pro tavení primárního hliníku, včetně samostatných zařízení pro výrobu těchto elektrod, a ze spotřeby elektrod při elektrolýze.

Provozovatel zohlední alespoň tyto potenciální zdroje emisí CO_2: paliva pro výrobu tepla nebo páry, výrobu Al_2O_3, výrobu elektrod, snížení Al_2O_3 při elektrolýze spojené se spotřebou elektrod a použití uhličitanu sodného nebo jiných uhličitanů k čištění odpadních plynů.“;

e) v oddíle 10 písmenu A se druhý odstavec nahrazuje tímto:

„Pokud jsou pálené vápno a CO_2 pocházející z vápence použity pro procesy čištění, považuje se CO_2 za emitovaný, pokud není vázán v produktu, který splňuje podmínky stanovené v čl. 49a odst. 1 tohoto nařízení.“;

f) v oddíle 17 písmenu B se druhý odstavec nahrazuje tímto:

„Pokud se CO_2 z výroby čpavku použije jako surovina pro výrobu močoviny nebo jiných chemických látek nebo pokud je přemístěn ze zařízení za účelem jakéhokoli použití, na něž se nevztahuje čl. 49 odst. 1 tohoto nařízení, považuje se příslušné množství CO_2 za emitované zařízením, které CO_2 vyprodukovalo, pokud není vázán v produktu, který splňuje podmínky stanovené v čl. 49a odst. 1 tohoto nařízení.“;

g) oddíl 20 se mění takto:

i) v písmenu A se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) suroviny, včetně odsávaného plynu při kalcinaci vápence;

c) odpadní plyny vzniklé při promývání nebo filtraci po karbonizaci.“;

ii) písmeno B se nahrazuje tímto:

„B. **Zvláštní pravidla monitorování**

Emise ze spalovacích procesů, včetně čištění spalin, jsou monitorovány v souladu s oddílem 1 této přílohy. Emise z procesů ze součástí a přísad surovin jsou monitorovány v souladu s oddílem 4 přílohy II tohoto nařízení.

Meziprodukt CO_2 pro výrobu uhličitanu sodného se považuje za emitovaný zařízením, které CO_2 vyprodukovalo, pokud CO_2 není vázán v produktu, který splňuje podmínky stanovené v čl. 49a odst. 1 tohoto nařízení.“;

h) oddíl 21 se mění takto:

i) v písmenu A se první odstavec nahrazuje tímto:

„Zachycování CO_2 se provádí buď ve specializovaných zařízeních, která přijímají CO_2 přemísťovaný z jednoho nebo více jiných zařízení, nebo v témže zařízení, které provádí činnosti, při nichž je zachycovaný CO_2 produkován, na základě téhož povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Do povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a do souvisejícího plánu monitorování jsou zahrnuty veškeré části zařízení, jichž se týká zachycování CO_2, jeho přemístění do infrastruktury pro přepravu CO_2 nebo do úložiště pro geologické ukládání emisí skleníkových plynů obsahujících CO_2, včetně případných funkčně propojených pomocných zařízení, jako jsou přechodová zařízení pro ukládání CO_2, kompresní, zkapalňovací, zplyňovací nebo čisticí stanice nebo topná tělesa. Pokud zařízení provádí další činnosti, na které se vztahuje směrnice 2003/87/ES, monitorují se emise z těchto činností v souladu s ostatními příslušnými oddíly této přílohy.“;

ii) písmeno B se nahrazuje tímto:

„B. **Kvantifikace přemístěných a emitovaných množství CO_2**

B.1. *Kvantifikace na úrovni zařízení*

Každý provozovatel vypočte emise s přihlédnutím k potenciálním emisím CO_2 ze všech procesů souvisejících s emisemi v zařízení a rovněž k množství CO_2 zachyceného a přemístěného do infrastruktury CO_2 podle tohoto vzorce:

$$E_{\text{zařízení pro zachycování}} = T_{\text{vstup}} + E_{\text{bez zachycování}} - T_{\text{pro ukládání}}$$

kde:

$E_{\text{zařízení pro zachycování}}$ =	celkové emise skleníkových plynů ze zařízení pro zachycování,
T_{vstup} =	množství CO_2 přemístěného do zařízení pro zachycování, stanovené buď na základě jednoho nebo více zdrojových toků podle metodiky hmotnostní bilance v souladu s článkem 25, nebo na základě metodiky založené na měření v souladu s články 40 až 46 a článkem 49 tohoto nařízení,
$E_{\text{bez zachycování}}$ =	emise ze zařízení, pokud CO_2 nebyl zachycen, tj. součet emisí ze všech ostatních činností v zařízení monitorovaných v souladu s příslušnými oddíly přílohy IV, včetně metody B uvedené v příloze IV oddíle 22 tohoto nařízení pro případná funkčně propojená pomocná zařízení,

$T_{proukládání}$ = množství CO_2 přemístěné do infrastruktury pro přepravu CO_2 nebo do úložiště, stanovené buď na základě jednoho nebo více zdrojových toků podle metodiky hmotnostní bilance v souladu s článkem 25, nebo na základě metodiky založené na měření v souladu s články 40 až 46 a článkem 49 tohoto nařízení.

V případech, kdy zachycování CO_2 provádí stejné zařízení, ze kterého zachycený CO_2 pochází, použije provozovatel pro T_{vstup} hodnotu nula.

V případě samostatných zařízení pro zachycování jejich provozovatelé berou v úvahu, že:

a) za $E_{bez\ zachycování}$ pokládá provozovatel množství emisí, které vznikají z jiných zdrojů než CO_2 přemístěný do daného zařízení pro zachycování. Provozovatel stanoví příslušné emise v souladu s tímto nařízením;

b) odchylně od metodiky monitorování popsané v tomto oddíle může provozovatel monitorovat emise ze zařízení pomocí metody B popsané v příloze IV oddíle 22 tohoto nařízení.

V případě samostatných zařízení pro zachycování provozovatel zařízení přemísťujícího CO_2 do zařízení pro zachycování odečte množství T_{vstup} od emisí z vlastního zařízení buď na základě jednoho nebo více zdrojových toků podle metodiky hmotnostní bilance v souladu s článkem 25, nebo na základě metodiky založené na měření v souladu s článkem 49 tohoto nařízení.

B.2. *Stanovení přemístěného CO_2*

Každý provozovatel stanoví množství CO_2 přemístěného do a ze zařízení pro zachycování buď na základě jednoho nebo více zdrojových toků podle metodiky hmotnostní bilance v souladu s článkem 25, nebo na základě metodiky založené na měření v souladu s články 40 až 46 a článkem 49 tohoto nařízení.“;

i) oddíl 22 se nahrazuje tímto:

„22. STANOVENÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ Z PŘEPRAVY CO_2 ZA ÚČELEM GEOLOGICKÉHO ULOŽENÍ V ÚLOŽIŠTI POVOLENÉM PODLE SMĚRNICE 2009/31/ES

A. **Oblast působnosti**

Rozsah monitorování a vykazování emisí z přepravy CO_2 se stanoví v povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů uděleném infrastruktuře pro přepravu CO_2, kam patří i všechna pomocná zařízení funkčně propojená s přepravní infrastrukturou, jako jsou přechodová zařízení pro ukládání CO_2, kompresní, zkapalňovací, zplyňovací nebo čisticí stanice nebo topná tělesa. Každá přepravní infrastruktura má minimálně jeden výchozí bod a jeden koncový bod a každý z nich je připojen k jiným zařízením nebo infrastruktuře pro přepravu CO_2, které provádějí alespoň jednu z těchto činností: zachycování, přeprava nebo geologické ukládání CO_2. Výchozí a koncové body mohou být umístěny v rozvětveních přepravní infrastruktury a mohou překračovat státní hranice. Výchozí a koncový bod, jakož i zařízení nebo infrastruktura pro přepravu CO_2, ke kterým jsou připojeny, se stanoví v povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů.

Každý provozovatel infrastruktury pro přepravu CO_2 zohlední alespoň tyto potenciální zdroje emisí CO_2: spalování a jiné procesy v zařízeních funkčně propojených s přepravní infrastrukturou, včetně kompresních stanic a zkapalňovacích stanic; spalovací jednotky, včetně spalovacích jednotek uvnitř vozidel pro přepravu CO_2, pokud se na emise nevztahuje povinnost vyřazování v souvislosti s činnostmi uvedenými v přílohách I nebo III směrnice 2003/87/ES v témže vykazovaném roce; fugitivní emise z přepravní infrastruktury; vypuštěné emise z přepravní infrastruktury a emise z úniků v přepravní infrastruktuře.

CO_2 přepravovaný pro jiné účely než ke geologickému uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES do rozsahu monitorování a vykazování emisí z infrastruktury pro přepravu CO_2 nespadá. V případech, kdy se stejná infrastruktura používá k přepravě CO_2 pro více účelů, včetně geologického ukládání v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES, takovým způsobem, že jednotlivé zásilky nelze rozlišit, uvede provozovatel infrastruktury pro přepravu CO_2 tuto skutečnost v povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a stanoví metodu pro zaznamenávání a dokumentování objemů CO_2 přepravených pro jiné účely než ke geologickému uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES. Provozovatel infrastruktury pro přepravu CO_2 monitoruje emise vyplývající z celkového objemu přepraveného CO_2, ale jako emitované emise vykáže podíl emisí odpovídající objemu CO_2 přepraveného za účelem geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES vydělenému celkovým objemem přepraveného CO_2.

B. **Kvantifikační metodiky pro CO_2**

Provozovatel infrastruktury pro přepravu CO_2 stanoví emise na základě některé z následujících metod:

a) metody A (celková hmotnostní bilance všech vstupních a výstupních toků) uvedené v pododdíle B.1;

b) metody B (monitorování jednotlivých zdrojů emisí) uvedené v pododdíle B.2.

Provozovatel použije metodu B, pokud není schopen příslušnému orgánu prokázat, že použití metody A povede ke spolehlivějším výsledkům s nižší nejistotou ohledně celkových emisí a že tato metoda využívá nejlepší technologie a poznatky dostupné v době, kdy provozovatel žádá o povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a schválení plánu monitorování, a nejsou s ní spojeny neúměrně vysoké náklady. Při použití metody B je každý provozovatel povinen příslušnému orgánu uspokojivě prokázat, že celková nejistota u roční úrovně emisí skleníkových plynů z přepravní infrastruktury provozovatele nepřesáhne 7,5 %.

Provozovatel infrastruktury pro přepravu CO_2 využívající metodu B k vypočtené úrovni emisí nepřičte množství CO_2 přijatého z jiného zařízení nebo infrastruktury pro přepravu CO_2 povolených v souladu se směrnicí 2003/87/ES ani od vypočtené úrovně emisí neodečte žádné množství CO_2, které je přemístěno do jiného zařízení nebo infrastruktury pro přepravu CO_2 povolených v souladu se směrnicí 2003/87/ES.

Každý provozovatel infrastruktury pro přepravu CO_2 použije nejméně jednou ročně metodu A pro ověření výsledků metody B. Pro účely tohoto ověření může provozovatel použít pro metodu A nižší úrovně přesnosti.

B.1. **Metoda A**

Každý provozovatel stanoví emise podle následujícího vzorce:

$$\text{emise [t CO}_2\text{]} = E_{\text{přepravní infrastruktura}} + \sum iT_{\text{vstup,i}} - \sum iT_{\text{výstup,i}} - \Delta E_{\text{v přepravě}}$$

kde:

emise =	celkové emise CO_2 z přepravní infrastruktury [t CO_2],
$E_{\text{přepravní infrastruktura}}$ =	množství CO_2 [t CO_2] z vlastní činnosti přepravní infrastruktury, tj. emise nepocházející z přepravovaného CO_2, ale emise ze spalování nebo jiných procesů funkčně propojených s přepravní infrastrukturou, monitorované v souladu s příslušnými oddíly přílohy IV tohoto nařízení,

$T_{vstup,i}$ = množství CO_2 přemístěného do přepravní infrastruktury ve vstupním bodě *i*, stanovené buď na základě jednoho nebo více zdrojových toků podle metodiky hmotnostní bilance v souladu s článkem 25, nebo na základě metodiky založené na měření v souladu s články 40 až 46 a článkem 49 tohoto nařízení,

$T_{výstup,i}$ = množství CO_2 přemístěného z přepravní infrastruktury ve výstupním bodě i, stanovené buď na základě jednoho nebo více zdrojových toků podle metodiky hmotnostní bilance v souladu s článkem 25, nebo na základě metodiky založené na měření v souladu s články 40 až 46 a článkem 49 tohoto nařízení,

$\Delta E_{v\ přepravě}$ = množství CO_2 přemístěného do přepravní infrastruktury ve vstupním bodě *i*, které není přemístěno do jiného zařízení nebo infrastruktury pro přepravu CO_2 ve stejném vykazovaném období, ale ve lhůtě uvedené v čl. 49 odst. 7 tohoto nařízení v roce následujícím po vykazovaném období. Příslušná množství se nezapočítávají do $T_{výstup,i}$ pro následující vykazované období.

B.2. **Metoda B**

Každý provozovatel stanoví emise s přihlédnutím ke všem procesům týkajícím se emisí v zařízení, jakož i k množství CO_2 zachyceného a přemístěného do přepravní infrastruktury podle tohoto vzorce:

$$\text{emise } [t\ CO_2] = E_{\text{fugitivní}} + E_{\text{vypuštěné}} + E_{\text{úniky}} + E_{\text{přepravní infrastruktura}}$$

kde:

emise = celkové emise CO_2 z přepravní infrastruktury [t CO_2],

$E_{fugitivní}$ = množství fugitivních emisí [t CO_2] z CO_2 přepravovaného v přepravní infrastruktuře, včetně emisí z těsnění, ventilů, přechodových kompresních stanic a přechodových zařízení pro ukládání,

$E_{vypuštěné}$ = množství vypuštěných emisí [t CO_2] z CO_2 přepravovaného v přepravní infrastruktuře,

$E_{úniky}$ = množství CO_2[t CO_2] přepravovaného v přepravní infrastruktuře, který je emitován v důsledku výpadku jedné či více součástí přepravní infrastruktury,

$E_{přepravní\ infrastruktura}$ = množství CO_2 [t CO_2] z vlastní činnosti přepravní infrastruktury, tj. emise nepocházející z přepravovaného CO_2, ale emise ze spalování nebo jiných procesů funkčně propojených s přepravní infrastrukturou, monitorované v souladu s příslušnými oddíly přílohy IV tohoto nařízení.

B.2.1. *Fugitivní emise z přepravní infrastruktury*

Provozovatel infrastruktury pro přepravu CO_2 zohlední fugitivní emise z alespoň některého z těchto typů zařízení:

a) těsnění;

b) měřicí zařízení;

c) ventily;

d) přechodové kompresní stanice;

e) přechodová zařízení pro ukládání, včetně zařízení namontovaných na vozidlech pro přepravu CO_2.

Provozovatel stanoví průměrné míry emisí *ER* (vyjádřené v g CO_2 na jednotku času) na každé zařízení a na každý výskyt, kdy lze očekávat fugitivní emise, při zahájení provozu a nejpozději na konci prvního vykazovaného roku, kdy je přepravní infrastruktura v provozu. Provozovatel tyto míry přezkoumá alespoň jednou za pět let s ohledem na nejlepší dostupné techniky a poznatky.

Provozovatel vypočítá fugitivní emise tak, že vynásobí počet jednotlivých zařízení v každé kategorii mírou emisí a spočítá výsledky pro jednotlivé kategorie podle následujícího vzorce:

$$Fugitive\ Em\ [tCO_2] = \left(\Sigma_{Category}\ ER\ [gCO_2/occurr] \bullet N_{occur}\right)/10^6$$

Počet výskytů ($N_{výskyt}$) je počet jednotlivých daných zařízení na kategorii, který je vynásoben počtem jednotek času za rok.

B.2.2. *Emise z úniků*

Provozovatel infrastruktury pro přepravu CO_2 předloží důkaz o integritě systému prostřednictvím reprezentativních (prostorových a časových) údajů o teplotě a tlaku. Pokud z údajů vyplývá, že došlo k úniku, vypočte provozovatel množství uniklého CO_2 s použitím vhodné metodiky zdokumentované v plánu monitorování na základě pokynů pro osvědčené postupy v odvětví, též za použití rozdílů v údajích o teplotě a tlaku ve srovnání s průměrnými hodnotami tlaku a teploty spojenými s integritou.

B.2.3. *Vypuštěné emise*

Každý provozovatel infrastruktury pro přepravu CO_2 poskytne v plánu monitorování analýzu potenciálních případů vypouštění emisí, a to rovněž z důvodu údržby či v nouzovém stavu, a poskytne vhodnou zdokumentovanou metodiku pro výpočet množství vypuštěného CO_2 na základě pokynů pro osvědčené postupy v odvětví.“;

j) oddíl 23 se mění takto:

i) v písmenu A se první odstavec nahrazuje tímto:

„Příslušný orgán stanoví rozsah monitorování a vykazování emisí z geologického ukládání CO_2 na základě vymezení úložiště a úložného komplexu v povolení podle směrnice 2009/31/ES, jakož i všech pomocných zařízení funkčně propojených s úložným komplexem, jako jsou přechodová zařízení pro ukládání CO_2, kompresní, zkapalňovací, zplyňovací nebo čisticí stanice nebo topná tělesa. Pokud se zjistí úniky z úložného komplexu, které vedou k emisím nebo uvolňování CO_2 do vodního sloupce, provede provozovatel neprodleně všechny tyto úkony:

a) oznámení příslušnému orgánu;

b) zahrnutí úniku jako zdrojového toku nebo zdroje emisí příslušného zařízení;

c) monitorování a vykázání emisí.“;

ii) v písmenu B se první odstavec nahrazuje tímto:

„Provozovatel činnosti geologického ukládání k vypočtené úrovni emisí nepřičte CO_2 přijatý z jiného zařízení ani od vypočtené úrovně emisí neodečte žádný CO_2, který je geologicky uložen v úložišti nebo který je přemístěn do jiného zařízení. Provozovatel monitoruje emise ze všech pomocných zařízení funkčně propojených s úložným komplexem v souladu s ustanoveními přílohy IV oddílu 22 tohoto nařízení.“;

iii) v bodě B.1 se druhý odstavec nahrazuje tímto:

„Každý provozovatel stanoví V CO_2 buď na základě jednoho nebo více zdrojových toků podle metodiky hmotnostní bilance v souladu s článkem 25, nebo na základě metodiky založené na měření v souladu s články 41 až 46 tohoto nařízení. Odchylně od první věty a po schválení příslušným orgánem může provozovatel zahrnout do plánu monitorování vhodnou metodiku pro stanovení V CO_2 založenou na osvědčených postupech v odvětví, pokud by použití metodik monitorování uvedených v první větě bylo spojeno s neúměrně vysokými náklady nebo pokud je provozovatel schopen prokázat, že metodika založená na osvědčených postupech v odvětví umožňuje stanovit množství s přinejmenším stejnou přesností jako metodiky založené na měření.“;

iv) v bodě B.2 se první odstavec nahrazuje tímto:

„Každý provozovatel vezme v úvahu přinejmenším tyto potenciální další zdroje emisí z terciární těžby uhlovodíků:“.

53) Příloha V se mění takto:

a) tabulka 1 se mění takto:

i) ve dvanáctém řádku se nadpis „**Rafinace minerálních olejů**“ nahrazuje tímto:

„Rafinace olejů“;

ii) ve 27. řádku se nadpis „**Výroba primárního hliníku**“ nahrazuje tímto:

„**Výroba primárního hliníku nebo oxidu hlinitého**“;

iii) na konec tabulky se doplňuje nový řádek, který zní:

„Zachycování a přemísťování CO_2 a jeho geologické ukládání v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES						
Hmotnostní bilance přemístěného CO_2	2	N.P.	N.P.	2	N.P.	N.P.
Emise CO_2 z vypouštění a úniků a fugitivní emise	2	N.P.	N.P.	2	N.P.	N.P.“

54) V tabulce uvedené v příloze VII se za druhý řádek s nadpisem „Zemní plyn“ vkládají nové řádky, které znějí:

„Přemísťovaný CO_2	Nejméně jednou za týden.
Spaliny pro účely čl. 43 odst. 4	Každých 50 000 tun celkového množství CO_2, nejméně však jednou za měsíc.“

55) Příloha IX se mění takto:

a) oddíl 2 se mění takto:

i) název se nahrazuje tímto:

„**SPECIFICKÉ NÁLEŽITOSTI PRO STACIONÁRNÍ ZAŘÍZENÍ:**“;

ii) v bodě 6 se návětí nahrazuje tímto:

„pro výrobu primárního hliníku nebo oxidu hlinitého tyto další náležitosti:“;

iii) v bodě 7 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) reprezentativně agregované údaje o tlaku a teplotě z přepravní infrastruktury;“

iv) doplňuje se nový bod 8, který zní:

„8) pro trvale chemicky vázaný CO_2 v příslušných případech tyto další náležitosti:

a) dokumentace množství trvale chemicky vázaného CO_2;

b) druhy produktů, v nichž byl CO_2 chemicky vázán, jejich vyprodukovaná množství a příslušná použití těchto produktů.“;

b) oddíl 3 se mění takto:

i) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4) v příslušných případech pro účely monitorování emisí dokumentace týkající se metodiky pro nedostatky v údajích, počet letů, u nichž se vyskytly nedostatky v údajích, údaje použité k odstranění nedostatků v údajích, pokud se vyskytly a pokud počet letů, u nichž došlo k nedostatkům v údajích, překročil 5 % vykázaných letů, důvody těchto nedostatků v údajích a dokumentace týkající se přijatých nápravných opatření;“

ii) doplňují se nové body 5 a 6, které znějí:

„5) pro účely monitorování a vykazování dopadů jiných látek z letectví než CO_2 veškeré údaje monitorované provozovatelem letadel podle čl. 56b odst. 2 tohoto nařízení, pokud se tyto údaje používají k výpočtu CO_2(e) na let v souladu s metodou uvedenou v článku 56a tohoto nařízení;

6) pro účely monitorování dopadů jiných látek z letectví než CO_2, pokud provozovatel letadel nevyužívá systém NEATS, počet letů, u nichž se vyskytly nedostatky v údajích, a příslušné standardní hodnoty podle přílohy IIIa oddílu 5 a přílohy IIIb tohoto nařízení použité pro odstranění těchto nedostatků v údajích.“

56) Příloha X se mění takto:

a) oddíl 1 se mění takto:

i) název se nahrazuje tímto:

„**Roční výkazy emisí ze stacionárních zařízení**“;

ii) v bodě 6 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) celkové emise vyjádřené jako t CO_2(e), včetně CO_2 ze zdrojových toků biomasy, které nesplňují požadavky čl. 38 odst. 5 tohoto nařízení, nebo ze zdrojových toků obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, které nesplňují požadavky čl. 39a odst. 3 tohoto nařízení, nebo ze zdrojových toků syntetických nízkouhlíkových paliv, které nesplňují požadavky čl. 39a odst. 4 tohoto nařízení;“

iii) v bodě 6 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) emisní faktory vyjádřené v souladu s požadavky uvedenými v čl. 36 odst. 2 tohoto nařízení, podíl biomasy, podíl biomasy s nulovým emisním faktorem, podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku, podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem, podíl syntetického nízkouhlíkového paliva, podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem a oxidační a konverzní faktory, vyjádřené jako bezrozměrné zlomky;“

iv) bod 7 se nahrazuje tímto:

„7) pokud se použije metodika hmotnostní bilance, hmotnostní tok a obsah uhlíku pro jednotlivé zdrojové toky proudící do a ze zařízení, podíl biomasy, podíl biomasy s nulovým emisním faktorem, podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku, podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem, podíl syntetického nízkouhlíkového paliva, podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem a v příslušných případech výhřevnost;“

v) v bodě 8 se písmena a), b), c), d) a e) nahrazují tímto:

„a) množství spálené biomasy a biomasy s nulovým emisním faktorem nebo množství spálených obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem nebo množství spálených syntetických nízkouhlíkových paliv a syntetických nízkouhlíkových paliv s nulovým emisním faktorem, vyjádřená v TJ, nebo množství výše uvedeného použitá v procesech, vyjádřená v t nebo Nm^3;

b) emise CO_2 z biomasy a z biomasy s nulovým emisním faktorem nebo emise z obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a z obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem nebo emise ze syntetických nízkouhlíkových paliv a ze syntetických nízkouhlíkových paliv s nulovým emisním faktorem, vyjádřené v t CO_2, pokud se emise stanovují pomocí metodiky založené na měření;

c) v příslušných případech zástupné údaje pro výhřevnost zdrojových toků biomasy, obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo syntetických nízkouhlíkových paliv použitých jako palivo;

d) emise, množství a obsah energie spálených paliv z biomasy a biokapalin nebo spálených obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo spálených syntetických nízkouhlíkových paliv, vyjádřené v t a TJ, a informace o tom, zda tato paliva z biomasy a biokapaliny s nulovým emisním faktorem nebo obnovitelná paliva nebiologického původu, recyklovaná paliva s obsahem uhlíku nebo syntetická nízkouhlíková paliva s nulovým emisním faktorem splňují požadavky čl. 38 odst. 5, čl. 39a odst. 3 nebo čl. 39a odst. 4 tohoto nařízení;

e) množství CO_2 nebo N_2O přemístěného do jiného zařízení nebo přijatého z jiného zařízení a veškerý CO_2 v přepravě, pokud se použije článek 49 nebo 50 tohoto nařízení, vyjádřené v t CO_2(e);“

vi) v bodě 8 se doplňují nová písmena i) a j), která znějí:

„i) množství CO_2 chemicky vázaného v produktu v souladu s čl. 49a odst. 1 tohoto nařízení, vyjádřené v t CO_2;

j) druhy a množství vyrobených produktů, v nichž byl CO_2 chemicky vázán v souladu s čl. 49a odst. 1 tohoto nařízení, vyjádřené v t produktu.“;

vii) v bodě 9 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) v příslušných případech zástupné údaje pro obsah energie z fosilních paliv a materiálů a z biomasy použité jako paliva a materiály, jakož i z obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo syntetických nízkouhlíkových paliv.“;

b) oddíl 2 se mění takto:

i) body 8 a 9 se nahrazují tímto:

„8) hmotnost čistého paliva (v tunách) podle druhu paliva na dvojici států, včetně informací o všech následujících údajích:

a) a) zda se emise z alternativního leteckého paliva pokládají za nulové v souladu s článkem 54c tohoto nařízení;

b) b) zda je palivo způsobilým leteckým palivem;

c) c) u způsobilých leteckých paliv druh paliva vymezený v čl. 3c odst. 6 směrnice 2003/87/ES;

9) celkové množství emisí CO_2 v tunách CO_2 s použitím předběžného emisního faktoru, jakož i emisního faktoru, rozčleněné podle členského státu odletu a příletu;“

ii) bod 12 se nahrazuje tímto:

„12) informativní položky:

a) množství alternativních leteckých paliv použité v průběhu vykazovaného roku (v tunách) podle druhu paliva a to, zda tato paliva splňují požadavky článku 54c tohoto nařízení;

b) výhřevnost alternativních paliv;“

iii) bod 13 se nahrazuje tímto:

„13) jako přílohu ročního výkazu emisí uvede provozovatel letadel údaje o ročních emisích a ročních počtech letů za dvojice letišť. V příslušných případech se uvede množství alternativního leteckého paliva a způsobilého leteckého paliva (v tunách) za dvojice letišť. Na žádost provozovatele je příslušný orgán povinen nakládat s těmito informacemi jako s důvěrnými.“;

c) vkládá se oddíl 2a, který zní:

„2a. ROČNÍ VÝKAZY DOPADŮ JINÝCH LÁTEK Z LETECTVÍ NEŽ CO_2 PŘEDKLÁDANÉ PROVOZOVATELI LETADEL

V případě dopadů jiných látek z letectví než CO_2 musí samostatná zpráva podle čl. 68 odst. 5 tohoto nařízení obsahovat alespoň tyto informace:

1) identifikační údaje provozovatele letadel a volací značku nebo jiné jednoznačné kódy používané pro účely řízení letového provozu, jakož i příslušné kontaktní údaje;

2) název a adresu ověřovatele výkazu;

3) vykazovaný rok;

4) odkaz na poslední schválený plán monitorování, číslo verze tohoto plánu a datum, od kterého je použitelný, a odkaz na jiné plány monitorování relevantní pro daný vykazovaný rok a číslo jejich verze;

5) relevantní změny v provozu a odchylky od schváleného plánu monitorování v průběhu vykazovaného období;

6) registrační čísla letadel a druhy letadel, která byla v období, jehož se výkaz týká, používána k provádění činností v oblasti letectví, na něž se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES, uskutečňovaných daným provozovatelem letadel;

7) celkový počet letů, jichž se výkaz týká, podle dvojice států;

8) součet CO_2(e) monitorovaných letů daného provozovatele letadel na dvojici letišť, vyjádřený v klimatických ukazatelích podle čl. 56a odst. 2 tohoto nařízení;

9) tabulku ve formátu XML obsahující pro každý let a v souladu s definicemi uvedenými v příloze IIIa oddíle 1 tohoto nařízení letové informace, druh letadla, identifikátor motoru a CO_2(e), vyjádřený v klimatických ukazatelích podle čl. 56a odst. 2 tohoto nařízení;

10) pokud provozovatel letadel nepoužívá k výpočtu CO_2(e) systém NEATS, ale vlastní IT nástroje nebo IT nástroje třetích stran podle čl. 56a odst. 7 písm. b) tohoto nařízení, popis způsobu, jímž je u těchto nástrojů v souladu s tímto nařízením a systémem NEATS používána účinnost za účelem zpřesnění GWP. Pokud účinnost u těchto nástrojů používána nebyla, provozovatel letadel poskytne popis s vysvětlením důvodů jejího nepoužití.“;

d) oddíl 4 se mění takto:

i) bod 6 se mění takto:

— písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) celkové emise vyjádřené v t CO_2, včetně CO_2 z palivových toků z biomasy, které nesplňují požadavky čl. 38 odst. 5 tohoto nařízení, nebo ze zdrojových toků obnovitelných paliv nebiologického původu nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, které nesplňují požadavky čl. 39a odst. 3 tohoto nařízení, nebo ze zdrojových toků syntetických nízkouhlíkových paliv, které nesplňují požadavky čl. 39a odst. 4 tohoto nařízení;“,

— písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) emisní faktory vyjádřené v souladu s požadavky uvedenými v článku 75f tohoto nařízení, podíl biomasy, podíl biomasy s nulovým emisním faktorem, podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku, podíl obnovitelného paliva nebiologického původu nebo recyklovaného paliva s obsahem uhlíku s nulovým emisním faktorem, podíl syntetického nízkouhlíkového paliva nebo podíl syntetického nízkouhlíkového paliva s nulovým emisním faktorem, vyjádřené jako bezrozměrné zlomky;“

ii) v bodě 7 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) v příslušných případech zástupné údaje pro výhřevnost palivových toků z biomasy, obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku nebo syntetických nízkouhlíkových paliv;

b) emise, množství a obsah energie biopaliv, biokapalin, paliv z biomasy, obnovitelných paliv nebiologického původu, recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a syntetických nízkouhlíkových paliv propuštěných ke spotřebě, vyjádřené v t a TJ, a informace o tom, zda splňují požadavky čl. 38 odst. 5 nebo čl. 39a odst. 3 nebo 4 tohoto nařízení;“.

57) V příloze Xa se návětí nahrazuje tímto:

„Provozovatel předloží společně s informacemi obsaženými v ročním výkazu emisí podle přílohy X tohoto nařízení následující informace pro každé nakoupené palivo vymezené v čl. 3 písm. af) směrnice 2003/87/ES:“.

58) V příloze Xb se návětí nahrazuje tímto:

„Regulovaný subjekt předloží společně s informacemi obsaženými v ročním výkazu emisí podle přílohy X tohoto nařízení následující informace pro každé nakoupené palivo vymezené v čl. 3 písm. af) směrnice 2003/87/ES:“

Článek 2

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2024.

Ustanovení čl. 1 bodu 2 písm. m), bodů 42 až 46, bodu 49 a bodů 57 a 58 se však použijí ode dne 1. července 2024.

Ustanovení čl. 1 bodu 3, bodů 5 až 8, bodu 9 písm. c), bodu 21, bodů 25 až 27, bodu 28 písm. a), bodů 29, 35, 36, 38, 40 a 41, bodu 47 písm. a) podbodů ii) a iii), bodu 47 písm. b) podbodu i) první a čtvrté odrážky, bodu 47 písm. b) podbodu iii), bodu 48 písm. a) podbodu ii), bodu 51, bodu 52 písm. d), e) a f), bodu 52 písm. g) podbodu ii), bodu 52 písm. h), i) a j), bodu 53, bodu 55 písm. a) podbodů ii), iii) a iv), bodu 55 písm. b) podbodu ii), bodu 56 písm. a) podbodu vi) a bodu 56 písm. c) se použijí ode dne 1. ledna 2025.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. září 2024.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN